

Vogelwijk

Jaargang 62 . juli-augustus 2019
Nummer 7|8

Advertenties

Beheerder: *Thomas Kramer*
advertentiebeheer@vogelwijkdenhaag.nl
Kwettertjes: *Mileen Boutkan*
Tel. 3684333, mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten
Laan van Poot 152, tel. 06-27268377
Ria Luitjes
Sportlaan 149, tel. 06 83 03 08 38,
e-mail: ria@mixmarketing.nl
Sjaak Blom
Pauwenlaan 10, tel. 06 51 79 82 13
e-mail: blom.bruin@hotmail.com
Marjet Steenhuisen
Nieboerweg 239, tel. 06 43 90 33 86.
Ruud van der Hoofd (webmaster)
E-mail: webmaster@vogelwijkdenhaag.nl

E-mailadressen

dvanrietschoten@ziggo.nl en/of
redactie@vogelwijkdenhaag.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkdenhaag.nl

Aan- en afmelden van leden

Tel. 06 - 24 77 87 21 of e-mail
leden@vogelwijkdenhaag.nl. Zie verder
achterin onder 'Ledenadministratie'

Verschijning: 10 x per jaar.
Oplage : 1900 exemplaren

Druk

Pasmans Drukkerij
Forellendaal 400, 2553 LP Den Haag

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie behoeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Van de redactie

Als je zelf geen bedrijf hebt, kost het wel eens moeite je in te leven in de denkwereld van ondernemers. Zo kun je bijvoorbeeld in een telefoongesprek of via een e-mail van een schildersbedrijf, loodgieter of 'keukenboer' het volgende te horen krijgen: 'We zouden in week 18 bij u kunnen beginnen'. Of: 'De bestelde onderdelen zullen in week 24 bij ons arriveren, dus dan kan de montage in de dagen daarna plaatsvinden'. En dan denk je: Week 18 of week 24? Wanneer is dat? Noem toch gewoon data! (Wat weer een andere soort jeuk wakker roept, omdat een groeiend aantal mensen 'data' zegt als ze simpelweg 'gegevens' of 'digitale gegevens' bedoelen en het dus niet over het meervoud van datum hebben, maar dit terzijde).

Omdat je de beroerdste niet bent, ga je dus na het vernemen van een weeknummer op zoek naar een kalender waarop de rangorde der weken staat aangegeven, zodat je een idee krijgt van wat er wordt bedoeld. Toevallig hebben we bij het schrijven van deze tekst zo'n kalender in beeld, waardoor we ontdekken dat de dag waarop dit blad wordt gedrukt precies op de helft van het jaar ligt, midden in week 26. Als u dit leest, hebben we de langste dag dus alweer een poosje achter de rug en zijn we al aan het tweede deel van deze jaarreis begonnen, op weg naar oudejaarsdag. Een ietwat deprimerende gedachte, die we maar gauw moeten wegdrukken door voluit te genieten van deze zomerperiode.

Daarbij kan dit dikke vakantienummer van ons wijkblad, gevuld met een grote diversiteit aan artikelen, ook behulpzaam zijn. U kunt onder meer lezen over een levenslustige 99-jarige wijkgenoot en over een ondernemend echtelijk duo uit de wijk. Ook hebben we een reportage over het reilen en zeilen in de daklozenopvang in het voormalige kinderziekenhuis aan de Sportlaan, het verslag van de jaarlijkse Vogelwijk Classic & Sports Car Rally en een interview met een oud-wijkbewoonster die vorige maand een journalistieke prijs heeft gewonnen. En degenen die af en toe nog last hebben van een natte kelder, zullen beslist het artikel over de huidige stand van zaken op grondwatergebied willen lezen.

Met dit alles zult u een poosje moeten doen, want het eerstvolgende nummer komt pas weer uit in week 37. Kopij daarvoor hebben we graag uiterlijk aan het eind van week 33 binnen.

DvR

De wijk in Vogelvlucht

Door Redmar Wolf,
voorzitter wijkvereniging De Vogelwijk

Dan liever de grond in

De communicatie met ouder wordende kinderen voltrekt zich vaak in niet altijd even goed verstaanbare monosyllaben. Gelukkig is er één onderwerp waar wel veel (en verstaanbaar) over gesproken wordt: de kwaliteit van internet/wifi in ons huis. Vaste prik bij ieder gezamenlijk ontbijt op zondag. Met veelal aan de menselijke anatomie ontleende kwalificaties wordt dan geklaagd over de vermeend ontoereikende kwaliteit van onze verbinding met de virtuele buitenwereld. En of ik daar niet eindelijk wat aan kan doen.

Nou kan ik veel niet, of slechts gebrekkig, en inmiddels ben ik erachter dat ook het regelen van een stabiele internetverbinding hieronder valt. Ik heb het wel geprobeerd hoor, meer dan eens zelfs. De afgelopen jaren heb ik vele malen, telefonisch begeleid door de helpdesk van onze internetprovider al dan niet 'harde resetten' uitgevoerd. Toen dat allemaal niet hielp, zijn modems vervangen, heb ik wifi-versterkers aangebracht en diverse malen een monteur mogen ontvangen. Ik heb espresso geregeld en melk opgeschuimd voor cappuccino. Er is 'pair bonding' aangebracht en er zijn werkzaamheden uitgevoerd in de wijkcentrale.

Bezig blijven

Deze week leek alles na wederom een bezoek van een vertrouwenwekkende onderhoudsmonteur helemaal in orde. Alleen onze vaste telefoon (waarom hebben wij die eigenlijk nog?) moest nog even worden 'aangemeld'. Maar dat bleek ik uiteindelijk zelf te kunnen. Een mooi moment! En toch viel toen het internet weer vijf minuten uit. Geen applaus aan de ontbijttafel helaas. Zelf ben ik altijd wel gecharmeerd van din-

gen die suboptimaal functioneren (zijn wij dit niet allemaal?) maar mijn kinderen hebben deze staat van contemplatie nog niet bereikt. Verbindingen die geregeld ruimte bieden om iets anders te doen, worden niet op prijs gesteld. Inmiddels bekruipt mij het vermoeden, mede naar aanleiding van soortgelijke ervaringen van wijkgenoten, dat het onderliggende probleem van meer fundamentele aard is. Volgens mij kan het huidige kopernetwerk het gewoon allemaal niet meer aan.

Nu komt er gelukkig een alternatief in onze wijk: glasvezelkabels. Op dit moment wordt in heel Segbroek zo'n supersnel netwerk aangelegd. In hoog tempo worden in alle straten leidingen ingegraven onder de trottoirs. U heeft ze ongetwijfeld gezien, die enorme haspels met roze kabels, de wegafzettingen en de wegwerkers met oranje hesjes.

Nieuw mailadres?

Ik heb mij laten vertellen dat onze wijk zich vanaf augustus al kan aanmelden voor aansluiting op dit nagelnieuwe netwerk. Er wordt dan een afspraak gemaakt voor het aanbrengen van een vertakking van de straatkabel naar binnen. Nadeel is wel dat je vooralsnog gebonden bent aan de provider die het netwerk thans aanlegt: T-Mobile. Pas later zouden ook andere aanbieders van internet, zoals KPN, er gebruik van kunnen maken. Dit betekent dat je een nieuw e-mailadres nodig hebt als je deze zomer al op glasvezelverbindingen wilt overschakelen. En dat is niet altijd even praktisch. Maar goed, als ik de verhalen mag geloven, moet glasvezel helemaal het einde zijn. Supersnel en geen storingen meer. Eerst zien, dan geloven natuurlijk, maar ik ga maar eens de proef op

de som nemen. Veel erger dan nu kan het niet worden. En bovendien: de waardering van mijn kinderen, daar blijf ik alles voor doen. Ik houd u van mijn wederwaardigheden op de hoogte.

Komend jaar: 75 jaar bevrijding

Door de muizenissen van de moderne tijd zouden we bijna vergeten dat de vrijheid waar wij dagelijks van genieten niet vanzelfsprekend is. Volgend jaar is het 75 jaar geleden dat met de bevrijding van Nederland een einde kwam aan een periode waar ik mij - geboren ruim na de Tweede Wereldoorlog - maar moeilijk een voorstelling van kan maken. In onze wijk zijn echter nog steeds sporen uit deze periode zichtbaar. Het verleden leeft voor wie er oog voor heeft. Er zijn nog wijkbewoners die alles aan den lijve hebben ondervonden. Er zijn nog veel verhalen die het waard zijn om verteld te worden. Ik hoop dan ook dat wij volgend jaar met onze wijk op passende wijze stil kunnen staan bij '75 jaar vrijheid'. Het bestuur is hierover al aan het nadenken, maar mocht u ideeën hebben, dan hoor ik dat graag.

Andere activiteiten

Ik mag dan wel niet de oorlog hebben meegeemaakt, inmiddels heb ik al wel in veel gevallen de leeftijdsdrempel overschreden voor deelname aan de seniorenactiviteiten in onze wijk. Dat voelt als een voorrecht, want wat wordt er door Ine Essing en Marjan Scheeres veel georganiseerd! Het was dat ik naar kantoor moest, maar anders was ik zeker meegegaan met de recente excursie naar de Scheveningse visafslag. Maar er gebeurt meer. Zoals u ook verderop in deze uitgave kunt lezen, werd onlangs de vijftiende (!) editie van de *Vogelwijk Classic & Sports Car Rally* verreden. Prachtig dat Carine Smith en Eric van der Maarel elk jaar dit evenement organiseren. Een evenement dat op de Vogelwijkkalender het begin van de zomer markeert. Een zomer die, zo hoop ik, u als lezer veel zonneschijn mag brengen. Ik zie u graag weer in september!

Redmar Wolf, ook namens Marcella Putter, Dick Nell en Hans van Nieuwkerk

VOGELWIJKAGENDA

Dinsdag 9 juli	14.00 uur: Hofjeswandeling vanaf de Grote Kerk (verzamelen bij ingang Torenstraat) naar het Hof van Wouw o.l.v. gids Theo van Maanen.
Maandag 15 juli	10.30 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust. Elke wijkbewoner is welkom.
Woensdag 17 juli	11.00 uur: Zomertuinenwandeling door de Vogelwijk-Zuid. Verzamelen op Laan van Poot bij Kwartellaan.
Maandag 29 juli	10.30 – 12.00 uur: 17.30 uur: Borrel en driegangsmenu van <i>De Vrije Vogels</i> , een gezellige groep wijkbewoners waarbij iedereen kan aanschuiven. Vandaag komt men bijeen in bistro Berg en Dal in de bosjes van Pex (bij tennispark Berg en Dal). Aanmeldingen en nadere informatie bij Hedy de Munk (06-48968014) en/of Bernadette van Gigch: b.vangigch@kpnmail.nl
Maandag 5 augustus	10.30 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust. Elke wijkbewoner is welkom.
Maandag 19 augustus	10.30 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust. Elke wijkbewoner is welkom.
Maandag 2 september	10.30 – 12.00 uur: HoutrustKoffie, een ongedwongen ontmoeting van wijkgenoten in het paviljoen van Tennispark Houtrust. Elke wijkbewoner is welkom.
Vrijdag 6 september	14.30: Vogelwijk Golftoernooi op golfterrein Ockenburgh. Aanmelden tot 20 augustus bij cwvanede@gmail.com
Woensdag 11 september	13.30 uur: Architectuurwandeling met Paul Corbey. Verzamelen bij ingang Provinciehuis.

Daklozenopvang Sportlaan gaat geruisloos op in de omgeving

Door Anja Knoope

Sinds eind december 2018 de eerste bewoonsters hun intrek namen in het tijdelijke opvanghuis van de Kessler Stichting, gevestigd in het vroegere Juliana Kinderziekenhuis aan de Sportlaan, is op deze locatie veel gebeurd. Er verblijven inmiddels zo'n negentig voormalig dakloze mannen en vrouwen die op weg zijn naar een zelfstandig bestaan. Begin dit jaar bracht dit blad een reportage over de opening van de opvang, de positieve ontvangst van de bewoners en hun eerste indrukken. Hoe gaat het nu met ze? Hoe is het met Rachel, die haar levensverhaal vertelde? En hoe gaat het op de mannenafdeling die in maart van start ging? Anja Knoope sprak opnieuw met bewoners en begeleiders en met Marcella Haak, manager bij de Kessler Stichting. Daarnaast komt Christian Pick aan het woord, die namens de wijkvereniging deel uitmaakt van de begeleidingscommissie, en Vogelwijkbewoonster Ria Zonneveld die net als Christian dichtbij de opvang woont.

Het gaat goed met de vrouwen en mannen in de daklozenopvang! Dat is de tendens die overall te horen is, zowel bij de begeleiders en bewoners van de opvanglocatie als van omwonenden. De bewoners maken grote stappen vooruit en dat is ook te danken aan de omgeving. Zij voelen zich welkom, zowel in de Vogelwijk als in de aangrenzende Bomenbuurt.

Doorstroming

Sandhia is trajectregisseur en vanaf het begin bij de opvanglocatie betrokken. Zij schrijft samen met de vrouwen hun ondersteuningsplannen. Sandhia is enorm enthousiast en trots op de vrouwen, op hoe het met ze gaat en op wat ze al hebben bereikt. Ze somt op: „Alle vrouwen werken hard aan het verbeteren van hun situatie, zoals administratie op orde brengen, reageren op huizenaanbod, een dagbesteding of baan invullen en werken aan contacten met hun familie. Ongeveer een derde van de vrouwen die bij de start hier woonden is al doorgestroomd naar een andere woonvoorziening met meer zelfstandigheid of zelfs een eigen woning.”

Het verbaast Sandhia dat de vrouwen zo snel al toe zijn aan een volgende stap. „Eén van hen

heeft inmiddels een baan bij Albert Heijn in de Fahrenheitstraat. Dat heeft zij zelf geregeld. Zij krijgt binnenkort ook een eigen woning. Een andere vrouw is heel gelukkig met inpakwerk voor *StartKIDZ*, een project van de Kessler Stichting waarbij baby-startpakketten voor zwangere vrouwen worden samengesteld.”

Samenleven

Sandhia vertelt over het proces vanaf eind vorig jaar: „Na de opening en een paar weken rust zijn er woonregels opgesteld zoals tijden voor opstaan, etenstijden en de bezoektijden door de week en in het weekend. De vrouwen deden enorm hun best om zich hieraan te houden, maar na een paar weken ontstonden er ook onderlinge irritaties”. Dat is begrijpelijk, zegt Sandhia: „De vrouwen komen in elkaars persoonlijke ruimte, ze zitten letterlijk op elkaars lip. Ze hebben geen eigen kamer, alles moet gedeeld worden. Er is geen privacy.” Het is volgens de begeleidster een leerproces voor de vrouwen om hun irritaties met elkaar te bespreken en op te lossen. „Het is belangrijk dat ze ook hierin zelfredzaam worden. Als je op jezelf woont en je krijgt ruzie met je burens, dan ga je ook niet meteen naar de huisbaas.” Als voorbeeld noemt

Drie begeleiders van de Kessler Stichting, v.l.n.r. Carli, Dave en Chandhia

Sandhia dat de vrouwen vroegen om een corveelijst. Als antwoord kregen zij: „Als jullie dat willen, dan moet je dat zelf organiseren.” En dat gebeurde ook. Waar nodig is er natuurlijk ondersteuning in de omgang met elkaar, maar over het algemeen heerst er volgens Sandhia onderling een goede sfeer: „Ze zijn betrokken bij elkaar en houden bij de organisatie van het koken rekening met bepaalde tradities, zoals de *iftar* tijdens de Ramadan. En als er een bewoonster weggaat, worden er tranen met tuiten gehuild.”

‘Het loopt gesmeerd’

Ook Dave, coördinator bij de vrouwen, is erg tevreden over het verloop tot nu toe. Naast woonregels worden individuele afspraken gemaakt en wordt gekeken wat een ieder individueel nodig heeft. „Het loopt eigenlijk gesmeerd,” zegt hij. Dave sprak in december de hoop uit dat het project een klinkend succes

zou worden en dat na enige tijd niemand in de buurt meer zou weten dat er op de Sportlaan een daklozenopvang is. Tevreden zegt hij dat dat is uitgekomen. „Volgens mij heeft de wijk niet eens door dat we er zijn.”

Dave draagt uit dat de bewoners allemaal de competenties bezitten om hun leven vorm te geven. „Ze hebben alleen ondersteuning nodig om die weer naar boven te halen. Ieder mens maakt hierin eigen keuzes en die zijn soms anders dan die van de begeleiders. Dat betekent dat we ons eigen handelen ook ter discussie stellen. Een voorbeeld hiervan is als een vrouw haar bed niet uitkomt. Je kunt dan zeggen dat diegene lui is en de regels toepassen. Maar dat is ook de deur dichtgooien, omdat je een oordeel velt. Je kunt je ook afvragen wat de reden van dat gedrag is en erover in gesprek gaan. Hierdoor begrijp je de bewoner beter en kun je de ondersteuningsbehoefte erop afstemmen.” Moeite doen om iemand echt te leren ken-

nen en te begrijpen waar andermans gedrag vandaan komt, is belangrijk. En het werkt, zegt Dave: „De vrouwen hebben het enorm naar hun zin, werken aan hun eigen doelen en stromen snel door.”

Schouderklopje

Dit geldt ook voor Rachel¹ die begin dit jaar in dit blad haar verhaal deed. Ze heeft goed contact met haar trajectbegeleider. Dat geeft structuur en rust. Ze hebben samen een budgetplan gemaakt en ze spaart nu elke maand een vast bedrag voor als ze zelfstandig gaat wonen. Ze neemt deel aan een intensief programma voor traumabehandeling en maakt goede vorderingen. Wel blijft ze last houden van het gebrek aan privacy. Ze mist een plekje om zichzelf terug te kunnen trekken. Daarom kijkt ze er enorm naar uit om op zichzelf te gaan wonen. Dat gaat binnenkort gebeuren op een woonlocatie waar ze meer zelfstandigheid krijgt en een eigen kamer. Ze is tevreden met het resultaat: „Ik mag mezelf een schouderklopje geven.”

Mannenafdeling

Carli is coördinator op de mannenetage. De mannelijke bewoners zijn vanaf maart in kleine groepen gearriveerd. Zij vindt dat de mannen zich snel gesetteld hebben en hard werken aan hun doorstroming. Voordat ze

naar de Sportlaan verhuisden, zijn deze bewoners extra gescreend op zelfstandigheid, legt ze uit. „De lat om hier te kunnen wonen ligt voor mannen hoger dan voor de vrouwen.”

„We gaan steeds meer op in de buurt,” zegt Carli: „Het is hier echt een woonwijk. De bewoners van de opvang knappen ervan op om hier te wonen.” Onder de mannen leefde wel enige tijd de gedachte ‘wat zal de buurt van ons vinden?’ Vrouwen worden immers makkelijker geaccepteerd. Maar ook zij bleken zich in de omgeving erg welkom te voelen. Carli: „Als ze op straat lopen, worden ze begroet en dat doet hen veel. Af en toe zijn er ook discussies tussen de mannen onderling. Ze zitten in een fase van hun leven waarin niet alles lekker loopt. Maar ze letten minder op elkaar dan de vrouwen. Het is een hele kalme afdeling, ook in de avond als iedereen thuis is. Zij zijn serieus bezig hun leven weer op te bouwen.”

Contacten met de wijk

Het valt Carli op dat de buurt erg betrokken is. „Dat steeg boven alle verwachtingen uit. Er hebben zich spontaan enkele vrijwilligers aangemeld. Voor de dames is al eens een Bingo georganiseerd. Voor de mannen onderzoeken we nog wat zinvol en leuk is. Er is ook kleding langsgebracht, waar de bewoners erg blij mee zijn. Sommige mannen gaan naar de kerk en dat wordt toegejuicht, evenals het doen van een paar uur vrijwilligerswerk om verbinding te houden met het reguliere leven.”

¹ De vermelde namen van de bewoners van de opvang zijn niet hun echte namen

Piet is bijna 66 jaar geleden geboren in het Juliana Kinderziekenhuis, de voormalige bestemming van de opvang. Hij woont al sinds zijn vroege jeugd in internaten en pleeggezinnen. In zijn volwassen leven woonde hij dertig jaar in Limburg. Hij heeft ook een aantal jaren vastgezet. In december krijgt hij AOW. Als hij het haalt, want hij heeft ernstige longklachten. Er is operatief al een stukje van z'n longen verwijderd. Binnenkort moet hij opnieuw worden behandeld. Een vriendin gaat dan met hem mee. Hij woont nog maar pas in deze opvang, die hij overigens niet streng genoeg vindt: de begeleiders zijn volgens hem 'te soft', want lang niet iedereen die in de opvang woont is te vertrouwen, denkt hij. Hij komt graag in een clubhuis aan de Hoefkade en op de Haagse Markt: „Ik heb het zwarte gat al gezien en ben al een keer gereanimeerd. Ik leef met de dag.” Zijn doel is een eigen kamer te gaan bewonen. Voor hem is dat genoeg.

Ria Zonneveld

'Niks aan de hand'

Omwonenden merken eigenlijk weinig van de aanwezigheid van de opvang. Dat is ook de indruk van Ria Zonneveld, die vlakbij woont en de nieuwe bewoners weleens ontmoet bij de bushalte. Ze maakt dan vaak een praatje en merkt dat mensen graag vertellen waar ze mee bezig zijn: „Ze zeggen dat ze blij zijn met het wonen hier en een mooie kamer hebben.” Ria erkent dat het voor omwonenden een vreemde wereld is, maar dat geldt ook voor de mensen in de opvang. „In het begin had ik enkele twijfels, maar nee hoor, niks aan de hand. Ik vind het fijn dat het goed gaat en hoop dat dat zo blijft.”

Begeleidingscommissie

Namens wijkvereniging De Vogelwijk zit Christian Pick in de begeleidingscommissie, die is ingesteld om het proces van de opvang te volgen en de lijnen kort te houden. In de commissie zitten naast Christian vertegenwoordigers van de Kessler Stichting, de Politie Segbroek, de gemeente Den Haag, de winkeliersvereniging Fahrenheitstraat en het Haga Ziekenhuis. De commissie komt iedere

Ricardo woont sinds drie weken op de mannenafdeling en is 41 jaar. Hij is geboren op Curaçao en is door een dubbele hersenbloeding op 23-jarige leeftijd halfzijdig verlamd geraakt. Daarvoor werkte hij als manager in een hotel. Hij is samen met zijn moeder naar Nederland gekomen omdat de medische voorzieningen hier beter zijn. Door revalidatie leerde hij weer lopen met behulp van krukken. Buiten vervoert hij zich met een scootmobiel. Na een paar jaar zelfstandig wonen, trok hij bij zijn ziek geworden moeder in om haar te verzorgen. Nadat zij vier jaar geleden overleed, had Ricardo geen vaste woning meer. Zijn uitkering werd gestopt en hij stond op straat. Hij vindt het heel erg dat dit hem overkomen is. Hij heeft twee broers en een zus waarmee hij geen contact heeft. Wel heeft hij goed contact met zijn pleegzoon. Ricardo reist af en toe naar Zoetermeer om het graf van zijn moeder te bezoeken. Dat geeft hem troost. Daarnaast houdt hij van koken en van Antilliaanse muziek. Binnen de opvang werkt hij er hard aan om weer zelfstandig te kunnen wonen in een benedenwoning; zonder aanpassingen, want die wil hij niet. Maar zijn echte droom is over twee jaar weer naar Curaçao te verhuizen. Hij wil dan graag zijn zoon meenemen. Ricardo voelt zich vanwege zijn handicap snel afgewezen. Hij merkt ook dat mensen hun blik afwenden als ze hem zien. Het verblijf in de opvang bevalt hem goed, alleen het eten niet. Hij is blij met de begeleiding en is bezig met zoeken naar vrijwilligerswerk, liefst in een hotel, bijvoorbeeld bij ondersteuning van het management.

drie maanden bij elkaar en wisselt informatie uit over hoe het gaat.

Volgens Christian zijn er tot nu toe geen onregelmatigheden voorgevallen. „Er was één keer een straatkrantverkoper bij Albert Heijn gesignaleerd die zich ten onrechte voordeed als bewoner van de Sportlaanopvang. Dat was alles. Nu is het wel zo dat de opvang geen vaste groep bewoners heeft. De populatie wordt immers geregeld vernieuwd. Het zou dus kunnen gebeuren dat er ooit iemand komt wonen die er niet past.”

Christian Pick

Christian heeft de indruk dat de screening heel zorgvuldig gedaan wordt. „Ik hoor vooral hoe blij zij met de wijk zijn en dat ze zo veel positieve steun en hulp ervaren. Als we zo kunnen bijdragen aan hun waardigheidsgevoel, dan is dat fijn.”

Ertoe doen

Marcella Haak, ‘manager primair proces’, noemt de voorziening aan de Sportlaan geslaagd. Zij geeft de buurt een compliment, want de wijkbewoners hebben hieraan bijgedragen door het hartelijke welkom. „Het maakt veel uit of iemand met een bloemetje voor de deur staat of met een spandoek. Dan loop je anders door de buurt.” Het is volgens Marcella heel waardevol dat de bewoners vanuit de omgeving het gevoel krijgen dat ze ‘ertoe doen’. „Ik denk dat enorm onderschat wordt hoe vaak deze mensen genegeerd en buitengesloten zijn en worden.” Het simpelweg groeten en een praatje bij de bushalte noemt zij voorbeelden waarin gelijkwaardigheid en compassie doorklinkt. „Dit doet zó veel bij deze mensen!”

Aftrap donderdag 25 juli op het Plein **Bezoek eind juli NK**

Door Dick van Rietschoten

Illustratie: Ruud van Bragt

Van 25 tot en met 28 juli worden in Den Haag de Nederlandse Kampioenschappen Atletiek gehouden. Het overgrote deel daarvan speelt zich af op het sportterrein rond de atletiekbaan aan de Laan van Poot, maar het evenement begint op donderdagmiddag 25 juli in het stadscentrum, en wel op het Plein, in de schaduw van het Tweede Kamercomplex.

Daar vindt om 16.30 de officiële opening van de NK plaats, gevolgd door het onderdeel verspringen, voor zowel vrouwen (vanaf 16.45) als mannen (vanaf 18.45), met onder anderen Olympisch atleet Fabian Florant van *Haag Atletiek*. Iedereen kan hier gratis getuige van zijn. Voorafgaand aan de opening, vanaf half drie, kunnen kinderen op het Plein hun hart ophalen bij de NS Kidsclub, die hen onder meer de gelegenheid biedt te testen hoe hard ze kunnen lopen of hoe ver ze kunnen springen.

Programma

De rest van het NK-programma wordt op vrijdag 26 juli en de daaropvolgende zaterdag en zondag afgewerkt op het sportpark Laan van Poot.

Kijk op de website www.nkatletiek.nl onder de rubriek ‘Atleteninfo’ voor het tijdschema en de actuele deelnemerslijsten.

Op vrijdagmiddag bijvoorbeeld beginnen om 15.30 uur de series voor de 400 meter hardlopen (vrouwen en mannen), gevolgd door de 100 meter (v/m) vanaf 16.30 uur. Om 17.15 uur klinkt het startschot voor de

in de stad

Atletiek op sportpark Laan van Poot

series op de 400 meter horden (v/m), gevolgd door polsstokhoogspringen (m). Vanaf 18.00 uur is er steeple chase te zien en daarna volgen tot 21.00 uur nog meer loopnummers (800 meter, 400 meter en 100 meter), afgewisseld met discuswerpen, polsstokhoogspringen en hoogspringen. Op zaterdag en zondag zijn er nog vollere programma's.

Korting voor Vogelwijkers

Om het Haagse supporterslegioen zo groot mogelijk te maken, krijgen bewoners van de Vogelwijk 30% korting op een toegangsbewijs voor de NK. De reguliere ticketprijzen zijn 7,50 euro voor een eenmalig bezoek en 15 euro voor een driedagenticket. Kinderen tot 12 jaar hebben gratis toegang. Vogelwijkbewoners kunnen hun korting verzilveren via de webpagina nkatletiek.nl/denhaag met gebruikmaking van de code

support2019. Tickets zijn overigens ook gewoon bij de ingang verkrijgbaar.

Parkeren en shuttlebus

Het zal gedurende het atletiekevenement in de Vogelwijk ongetwijfeld erg druk worden, met name in het zuidelijk deel. Om parkeerproblemen en een verkeerschaos bij de atletiekbaan te voorkomen, is het parkeerterrein bij Westwood aan het begin van de Laan van Poot voor wedstrijdbezoekers gereserveerd. Vanaf die plek rijdt er elke 10 minuten een pendelbus naar ingang van het sportpark en terug. Ook kunnen bezoekers parkeren bij HBS, aan het begin van de Daal en Bergselaan. Wie daar z'n auto zet, krijgt een plattegrondje met de looproute naar het sportpark. De parkeerplaats aan het begin van de atletiekbaan dient tijdens het gehele evenement uitsluitend als *Kiss & Ride zone*.

ASICS NK ATLETIEK
WWW.NKATLETIEK.NL

25 T/M 28 JULI

Atletiekunie

LOCATIES:
LAAN VAN POOT 10
HAAG ATLETIEK

DEN HAAG
PLEIN

The poster features a male athlete in a checkered singlet with 'Nederland' written on it. The background is black with white text and graphics. The ASICS logo is visible in the bottom right corner of the athlete's image.

Het lange en turbulente leven van Wim van Slobbe

Goedgemutst op naar de honderd

Tekst en foto's: Dick van Rietschoten

„Heb je op tv die herdenkingen gezien van D-Day, de invasie in Normandië van 75 jaar geleden? Ik ook. Op een gegeven moment kwam er een veteraan in beeld die er uit eigen ervaring nog over kon vertellen. Indrukwekkend. Ik zat er met open mond naar te kijken. Hij was nu 99 jaar en destijds 24. Maar toen realiseerde ik me opeens met een schok: verdraaid, ik ook!”

Zittend in zijn woonkamer aan de Patrijslaan met een kop thee in de hand, moet Wim van Slobbe er hartelijk om lachen. Hij wil er maar mee zeggen dat hij zich in het dagelijks leven nauwelijks van zijn hoge leeftijd bewust is. Vlak na z'n verjaardag in april had hij een verzoek om een gesprek ten behoeve van het wijkblad in eerste instantie nog luchtig weggewuifd. „Kom maar langs als ik honderd word. Dan heb je een betere aanleiding.” Een paar weken later kwam hij ervan terug. „Je bent welkom!”

Als voormalig redacteur van het wijkblad, waarvoor hij in de jaren tachtig en negentig veel heeft geschreven, wist hij nog goed hoe teleurstellend het kan zijn als een voorgenomen verhaal je door de vingers glipt.

Heup

Wim, geboren op Java en opgegroeid in de Haagse Archipelbuurt, is voor iemand die de honderd nadert nog in behoorlijk goede conditie. „Enkele jaren geleden heb ik een nieuwe

hartklep gekregen en voor de zekerheid hebben ze toen ook een pacemaker in m'n borstkas aangebracht. Dat functioneert allemaal uitstekend. De laatste tijd kreeg ik ook last van een versleten rechterheup, maar eind vorig jaar heb ik zowaar een nieuwe gekregen en nu gaat het weer prima", zegt hij, opstaand en een heupwiegend dansje makend. „Ik kreeg alleen niet meer zo goed m'n been over het zadel van mijn fiets geslingerd, dus nu heb ik een damesfiets, vanwege de lagere instap. Maar geen elektrische hoor, waar je tegenwoordig zo veel ouderen op ziet racen! Deze ouwe knar fietst nog gewoon met mankracht. Weet je trouwens hoe dat gaat, zo'n heupoperatie?"

Wat volgt is een plastisch verslag over de ingreep die tot het aanbrengen van het nieuwe gewricht heeft geleid. „Via een ruggenprik kreeg ik lokale verdoving. Ik zag m'n been omhoog gaan en hoorde het gezaag in het bot, maar voelde niks. Een gekke gewaarwording. De oude heupkop kreeg ik als souvenir mee naar huis, maar na een poosje heb ik 'm weggegooid, want wat moet je eigenlijk met zo'n ding?"

Oorlogstijd

Tien jaar geleden overleed Wims echtgenote Hester, met wie hij twee dochters kreeg en vele avontuurlijke verre reizen maakte waarover hij nog altijd enthousiast weet te vertellen. Dochter Mileen woont vlakbij, op de Pauwenlaan, en haar zus Willemin in Hoofddorp, maar ook dat is een overkomelijke afstand. Hij kan trouwens desgewenst ook per auto naar Hoofddorp, want z'n rijbewijs is onlangs tot 2022 verlengd. Wim woont nog geheel zelfstandig en krijgt – zoals zo velen – op gezette tijden een huishoudelijke hulp over de vloer. „Maar koken doe ik niet meer hoor. Een cateringbedrijf brengt wekelijks een aantal prima diepvriesmaaltijden.”

De levensweg die Wim aflegde voordat hij in 1968 met z'n gezin in de Patrijslaan neerstreek, was een allesbehalve saai route. „Ik verloor

mijn vader al toen ik heel jong was, waardoor ik als enig kind jarenlang samenwoonde met alleen mijn moeder. Na de hbs schreef ik me eind jaren dertig in voor de opleiding tot sportleraar, toen nog gevestigd in een deel van de Montessorischool aan de Laan van Poot. Het heette toen nog geen HALO, maar KILO: Kweekschool Instituut voor Lichamelijke Opvoeding.”

„Toen ik in 1943 was afgestudeerd, ging ik op enkele scholen gymles geven en sloot ik me aan bij een Haags verzetsgroepje. Thuis in de Celebesstraat kon ik mezelf in geval van nood verstoppen in de kruipruimte onder de vloer. Ik kon daar komen via een zelf gezaagd luik tussen de schuifdeuren. In die ruimte lagen ook allerlei koperen spullen opgeborgen die je officieel bij de Duitsers had moeten inleveren: kandelaars van mijn moeder bijvoorbeeld, maar ook een paar trompetten en hoorns van het padvindermuziekkorps waarin ik tamboer was geweest. Uiteindelijk werd ik in 1944 toch door de Duitsers opgepakt en in de Scheveningse gevangenis vastgezet. Een angstige periode volgde, maar tot mijn geluk werd ik na een paar maanden wegens gebrek aan bewijs vrijgelaten. Ik werd zelfs niet als dwangarbeider naar Duitsland gebracht! Op verschillende plekken heb ik daarna ondergedoken gezeten.”

Internaten

Na de bevrijding solliciteerde Wim met succes op een functie die hem naar Zwitserland zou brengen. Hij werd sportleraar in een Nederlands internaat in Glion, een voorstadje van Montreux aan het Meer van Genève. „Van origine was dat een tijdelijke verblijfplaats voor kinderen met astma, maar nu werden er ook Nederlandse jongeren met oorlogstrauma's geplaatst. Ik heb daar vijf jaar gewoond en gewerkt, waarna ik terugging naar Nederland om er sportleraar en internaatsleider te worden op een chique internationale kostschool in Ommen, gevestigd in kasteel Eerde. Die school bestaat trouwens nog steeds. Ik heb drie jaar

in dat schitterende kasteeltje gewoond. In die periode ontmoette ik op een wintersportvakantie mijn latere vrouw Hester. Ja, het maakte natuurlijk wel indruk toen ik haar liet zien waar ik woonde, haha.”

Zwembaden

Vele jaren geleden werd Wim van Slobbe in dit blad geportretteerd als de voormalige ‘opperbadmeester’ van Nederland. Na zijn internaatservaringen hebben zwembaden inderdaad een hoofdrol in zijn carrière gespeeld. Wim legt het nog een keer uit. „Halverwege de jaren vijftig werd ik directeur van het sportfondsenbad in Rotterdam-Noord, waardoor ik met mijn vrouw in Rotterdam ging wonen, en een paar jaar later kreeg ik ook een gloednieuw zwembad op Zuid onder mijn hoede. Dat was echt een Olympisch bad, met een 50-meterbaan, het eerste overdekte bad van die afmetingen in Nederland. Begin jaren zestig kwamen daar de latere zwemkampioenen Ada Kok en Erica

Terpstra en andere getalenteerde zwemsters en zwemmers geregeld trainen.”

Nog meer zwembaden leerde Wim van binnen en buiten kennen toen hij in 1968 ‘beleidsadviseur sportaccommodaties’ werd bij de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, waarvan het hoofdkantoor in Den Haag stond (en staat). Hij begeleidde overal in het land het ontwikkelen en uitvoeren van gemeentelijke plannen voor nieuwe sporthallen, atletiekbanen en andere sportvoorzieningen. Vooral met zwembaden hield hij zich intensief bezig; op dat gebied was hij immers ervaringsdeskundige. „Na een poosje kende ik alle zwembaden in het land van buiten en binnen”, zegt hij met weids handgebaar. „Ik vond het een heerlijke job en ik wilde dan ook op mijn vijftenzestigste helemaal niet met pensioen. Maar ik móest! Er was helaas geen ontkomen aan.”

Bezig blijven

“Om het spookbeeld van een val in een zwart

gat of een verblijf achter geraniums te verdrijven, nam ik mij voor op diverse vele terreinen actief te blijven: in clubs en verenigingen, als sportbeoefenaar en bijvoorbeeld ook als redacteur van het wijkblad.”

Plots krijgt de toon waarop de 99-jarige over zijn leven vertelt een bijna docerend karakter. „Bezig blijven is naar mijn overtuiging een van de recepten die je nodig hebt om oud te worden. Natuurlijk spelen je genen een belangrijke rol bij je levensduur, dat besef ik terdege. Een opa van mij is 91 geworden, en dat in een tijd waarin de gezondheidszorg nog lang niet zo ver gevorderd en zo goed was als nu. Van hem heb ik wellicht wat erfelijke eigenschappen meegekregen. Maar je kunt ook zelf heel wat bijdragen aan het bereiken van een hoge leeftijd.”

Dit gezegd hebbend, steekt Wim drie vingers op. „Het geheim bestaat uit drie regels waar je je aan moet houden. Ten eerste veel bewegen, ten tweede zo veel mogelijk sociale contacten blijven onderhouden en last but not least: positief in het leven staan. Met in beweging blijven doel ik overigens op zowel lichaam als geest. Je moet je hersens blijven prikkelen. Veel lezen

dus bijvoorbeeld. En ook - hij pakt ter illustratie een boekje met Zweedse kruiswoordraadsels - veel puzzelen.”

Reünies

„Fysiek bewegen ben ik altijd blijven doen, in de vorm van fietsen, wandelen en het in clubverband beoefenen van het balspel bowls, dat iets wegheeft van pétanque. En wat de sociale contacten betreft: man, ik heb er nog waanzinnig veel en ze houden me nog dag-in dag-uit bezig. Ik ga bijvoorbeeld nog vaak naar de lunchbijeenkomsten van een herenclub waar ik lid van ben en ik ben ook Vrijmetselaar en bezoek nog geregeld de loge aan de 2e Sweelinckstraat. Daarnaast ga ik her en der naar reünies van de internaten waar ik vroeger heb gewerkt, zelfs van de padvindergroep waar ik ooit toe behoorde. Gek hoor, dan sta ik daar bij dat soort gelegenheden als oudste bezoeker te praten met leerlingen of pupillen van vroeger die nu allemaal in de zeventig of in de tachtig zijn. Ik ontvang trouwens ook met enige regelmaat kaarten of e-mails met overlijdensberichten uit die kringen. ‘Sjonge, die heb ik ook overleefd’, denk ik dan. „Wat ben ik toch een gelukkig mens!”

In de brievenbus

Beste Vogelwijkers,

Naar aanleiding van mijn bericht in het meinumner over het vrijwilligerswerk dat ik deze zomer via mijn hockeyclub HDM in Indonesië ga doen (met de HDM Youth Academy), wil ik door middel van dit berichtje iedereen bedanken die voor ons project op Java geld heeft gedoneerd. De grens van 1200 euro is overschreden. Zonder jullie was dit niet gelukt, dus superbedankt allemaal!

Groetjes,

Edine van Breemen, Zwaluwlaan

.....

PS. Doneren mag natuurlijk nog steeds:

NL09RAB0010.66.89.223 t.n.v. Stichting HDM Youth Academy, onder vermelding van Edine van Breemen, zodat de penningmeester precies weet voor wie welk bedrag binnenkomt.

Nieuwe reanimatiecursus in de Vogelwijk op 24 september

In september is het al een jaar geleden dat – ter gelegenheid van het eeuwfeest van de wijk - 100 Vogelwijkbewoners een reanimatiecursus hebben gevolgd. Voor een aantal van hen wordt nu een herhalingscursus georganiseerd.

Om het certificaat te behouden en nog weer eens te oefenen, moet deze cursus elke twee jaar worden gedaan. Voor degenen die vorig jaar voor het eerst aan de reanimatielessen deelnamen is het dus aan te bevelen dat dit jaar ook weer te doen. Je voelt je dan zekerder als je er ineens 'in het echt' voor komt te staan dat je iemand met een hartstilstand moet reanimeren, met hartmassage en/of het toedienen van elektrische schokken door middel van een zogeheten AED, een Automatische Externe Defibrillator, waarvan er nu zeven in onze wijk hangen.

6-minutenzone

Vanwege de zeven makkelijk bereikbare AED's is de Vogelwijk officieel een 6-minutenzone, hetgeen wil zeggen dat na een 112-melding van een hartstilstand binnen zes minuten een gealarmeerde hulpverlener uit de buurt aanwezig kan zijn om in afwachting van een ambulance reanimatie toe te passen.

Dat onze 6-minutenzone in een behoefte voorziet, is het afgelopen jaar diverse keren gebleken. Het alarmsysteem werkte goed en de hulpverleners waren snel ter plaatse.

Geef je daarom op voor de volgende reanimatiecursus, op dinsdag 24 september.

Locatie: Heldringschool, IJsvogelplein.

Aanmelden kan per mail naar aedvogelwijk@gmail.com of via 06 53 41 40 41. Graag met vermelding van naam, adres, postcode en geboortedatum.

De kosten zijn € 30,00 voor beginners en € 20,00 voor gevorderden. Bij veel zorgverzekeraars kunnen deze kosten worden gedeclareerd.

Wij willen graag een overzicht krijgen van het gebruik van de AED's in onze wijk. Het zou ons daarbij helpen als degenen die bij een reanimatie betrokken zijn geweest dit na afloop per e-mail bij ons zouden willen melden. Een kort mailtje volstaat: datum en locatie reanimatie, wel of geen AED gebruikt, slachtoffer gered/onbekend/niet. Vanwege privacy mogen geen namen van slachtoffers worden vermeld. Bij voorbaat dank!

*Wergroep AED Vogelwijk
Anneke Malherbe, Han Mulder en Walda Goldbach*

Petrouska en Jochem: samen wonen, samen werken

Van JobLane via SocialLane naar facilitaire start-up Social Dock

Tekst en foto: Ria Luitjes

Het ondernemen is de 45 jarige wijkbewoonster Petrouska van Loon-Vercoutre met de paplepel ingegoten. Een gesprek met deze enthousiaste ondernemster over de kansen die ze ziet, de voorbije crisis en het hypermoderne marketingbedrijf dat ze samen met echtgenoot Jochem van Loon tot een succes heeft gemaakt.

Je voor- en achternaam impliceren buitenlandse 'roots'?

„Ja, dat klopt, maar dat ligt niet aan mijn voornaam. Ik ben vernoemd naar het ballet *Petrouska*, oftewel 'klein Petertje', van Stravinsky. Mijn ouders vonden dit een mooie naam. Overigens zijn er veel vrouwen van mijn leeftijd die een Russische voornaam hebben. Dat was destijds heel kort een trend. Mijn achternaam is inderdaad Frans. Mijn vader is als kind met zijn ouders meegekomen naar Nederland. Mijn opa had in Frankrijk een parfumbabriek in de buurt van Toulouse. Hij is met zijn gezin naar Nederland gekomen om de eerste parfumbabriek in Nederland te bouwen, NEDESPA, aan de Bontekoekade in Den Haag.”

Hoe ben je in de Vogelwijk terechtgekomen?

„Ik ben geboren in Den Haag, opgegroeid in Rijswijk. Nadat Jochem en ik elkaar leerden kennen, kochten we een huis aan de Columbusstraat. Mijn schoonouders woonden al in de Vogelwijk, aan de Winterkoninglaan. Toen onze twee zonen naar de Houtrustschool gingen, kwamen we elke dag in de Vogelwijk en zijn we hier op zoek gegaan naar een woning. Het was in de crisistijd en de huizenverkoop liep heel erg slecht. Het huis dat we op het oog hadden, bleek al vier jaar te koop te staan en er moest nogal wat aan gedaan worden. Maar we zagen de mogelijkheden en had-

Petrouska van Loon-Vercoutre en Jochem van Loon voor het nieuwe bedrijfspand aan de Hellingweg 98K in Scheveningen: 'SocialLane' & 'Social Dock'.

den de energie om er wat moois van te maken. Dit is nu drieënhalf jaar gelden. Als het aan ons ligt gaan we hier nooit meer weg. Ik hou van deze wijk. Het is een oase van rust. We wonen bijna naast de bakker aan de Mezenlaan, dus elke ochtend is er vers brood. Het bos om onze hond uit te laten is een van mijn favoriete plek-

ken en dan hebben we ook nog eens het strand op loopafstand.”

Het ondernemerschap is je met de papepel ingegoten. Hoe ben jij als ondernemer begonnen?

„Ik werkte bij een Amerikaans Consultancy-bureau. Ik was zwanger van onze oudste zoon. Vlak voor mijn zwangerschapsverlof kreeg ik te horen dat als ik vier dagen wilde werken als HR-manager mijn functie volledig zou worden uitgekleeft; alle verantwoordelijkheden werden overgedragen aan collega's. Voor mij was dat onacceptabel. Tijdens mijn zwangerschapsverlof ben ik gaan nadenken over mijn opties. Ik dacht: wat mijn opa kon - en later ook mijn stiefvader, die een groot parkeersysteembedrijf heeft opgezet - kan ik ook. Ik had er alleen wel een hele romantische gedachte bij. Beginnen aan de keukentafel, een baby'tje op mijn arm en een beetje werving en selectie doen. Zo is *JobLane* ontstaan. Dat staat voor 'de weg naar een nieuwe baan'.”

„Het liep een beetje anders dan ik had ingeschat. Veel bedrijven wilden de werving en selectie van personeel uitbesteden en er kwamen veel aanvragen binnen. Zes maanden later had ik een succesvolle onderneming. Jochem werkte toen nog in loondienst en 's avonds hielp hij mij alle aanvragen te verwerken. Het was uiteindelijk Jochem die heeft gezegd: 'Petrouska, we gaan dit samen doen en dan gaan we het ook goed doen, met een kantoor'. We zijn toen gestart in een kantoorpand aan de Statenlaan. Samen met zes personeelsleden werkten we voor vele grote bedrijven in de Haagse regio.”

JobLane bestaat nu niet meer. Wat is er gebeurd?

„Na vijf jaar was het ineens over. 'JobLane' stopte heel abrupt door de crisis van 2008. In augustus 2008 kregen we nog veel aanvragen voor personeel en in september ontvingen we

geen enkele aanvraag meer. Elk bedrijf had een personeelsstop ingezet. Dat was even slikken! We moesten in een korte periode afscheid nemen van zes personeelsleden, een stressvolle en emotionele tijd.”

Hoe is SocialLane ontstaan?

„Uiteindelijk hebben we de crisis overleefd doordat Jochem zich ging richten op werving en selectie van bedrijfsartsen. Ik ben trainingen gaan geven voor werving en selectie via social media. Ik zocht altijd al mijn kandidaten via social media omdat ik dat leuk vond, en het is heel efficiënt. Bedrijven mochten geen personeel meer werven via een bureau, ze moesten het nu zelf doen. Ze vroegen of ik ze dat kon leren. Zo ben ik mijn kennis gaan delen. Ik heb vanaf 2008 een paar jaar lang twee keer per week overal in het land trainingen gegeven over hoe je de sociale media kunt inzetten voor werving en selectie. Die training geven wij eigenlijk nog steeds.

Al snel kwamen daar aanvullende vragen bij over het gebruik van Facebook of LinkedIn. Maar die vragen pasten niet meer bij *JobLane* en daarom besloten we in 2011 een socialmediabureau op te richten: *SocialLane*. Hierdoor namen de vragen van onze klanten alleen nog maar toe. Ook werden de vragen breder, bijvoorbeeld over het maken van websites maar ook hoe je als bedrijf met Google moet omgaan. Op dit moment hebben we zeven mensen in dienst en we groeien nog steeds.”

Onlangs zijn jullie met het kantoor verhuisd. Heeft dat te maken met de groei van SocialLane?

„Na ons kantoor aan de Statenlaan zijn we verhuisd naar een kantoor aan de Kranenburgweg. Ideaal en lekker om de hoek van de Vogelwijk. Maar na acht jaar paste dat kantoor ook niet meer. Gelukkig konden we een prachtig pand huren aan de Hellingweg bij de haven. We zijn net verhuisd en hebben nu genoeg ruimte voor onze zeven personeelsleden.”

Wat wordt jullie volgende onderneming?

„Nou, eigenlijk hebben we die al. Het pand dat we nu huren is gericht op groei. Daardoor hebben we ruimte over. Die extra vierkante meters hebben we omgetoverd tot een prachtige vergaderruimte annex trainingslokaal. We stappen dus weer in een nieuwe business. De verhuur van een ruimte voor vergaderingen, teammeetings, workshops, trainingen maar ook een bedrijfsborrel zou mogelijk zijn. Ik heb er vertrouwen in dat dit ook goed gaat. We werkten nog aan de laatste details voor de ruimte en kregen de eerste boeking al binnen voor *Social Dock* zoals onze nieuwe onderneming heet.”

Jullie werken en wonen samen, gaat dat altijd goed?

„Die vraag krijgen wij natuurlijk vaker, maar hoe verbazingwekkend ook: het gaat heel erg goed! We hebben een duidelijke rolverdeling. Jochem is verantwoordelijk voor de sales en acquisitie. Mijn taak is om de klanten te behouden en te ontwikkelen! We vullen elkaar goed aan. Dat is onze kracht, dat maakt ons als ondernemers en als levenspartners sterk. Het stelt ons in staat altijd nieuwe projecten en uitdagingen aan te gaan. We genieten van het ondernemerschap, maar nog meer van elkaar, samen met onze twee jongens, als we niet aan het werk zijn.”

Vogelwijk Den Haag in zaken

We hebben veel ondernemers in de wijk. In elke editie van dit blad staat wel een ondernemer met vaak een indrukwekkend verhaal. We willen het ondernemerschap in onze wijk meer aandacht gaan geven. Dit in relatie tot onze wijk, maar ook de relaties onderling.

De wijkvereniging heeft daarom het initiatief genomen een *‘Ondernemers Community’* op te zetten. Enerzijds online via een groep op *LinkedIn* en anderzijds fysiek om elkaar beter te leren kennen en kennis uit te wisselen. In september organiseren wij hiervoor een evenement. De definitieve datum en invulling volgt nog.

Bent u nu al geïnteresseerd, heeft u mooie ideeën of wilt u op de hoogte worden gehouden? Meld u dan aan voor de *LinkedIn-groep: ‘Vogelwijk Den Haag in zaken’*.

Heeft u geen *LinkedIn* of bent u daar niet bij aangesloten, dan kunt u ook contact opnemen met de redactieleden Marjet Steenhuisen en Ria Luitjes via inzaken@vogelwijkdenhaag.nl

Tuffen en puffen in 't Groene Hart

Tekst en foto's: Dick van Rietschoten

Deze zomer is het zeventig jaar geleden dat in Nederland voor het eerst een officiële grote internationale autorally werd georganiseerd, een meerdaags evenement dat bekend zou worden onder de naam *Tulpenrallye*. Deze zware puzzelrit voor klassieke automobielen bestaat nog steeds, en nog altijd in de spelling met een -e op het eind. De eerste editie van 1949 begon in Bordeaux en eindigde in Noordwijk. Dit kustdorp was ook opgenomen in de route die op zondag 23 juni jongstleden werd verreden tijdens de vijftiende aflevering van de *Vogelwijk Classic & Sports Car Rally*, die in de loop der jaren dankzij de ervaren organisatoren Eric van der Maarel en Carine Smith-Dubois een steeds professioneler karakter heeft gekregen. Een leuk detail hierbij is dat Eric en Carine bij het

uitstippelen van de eerste paar Vogelwijkrally's hulp en advies hebben gekregen van Jan Berkhof, die een paar maal de Tulpenrally heeft gewonnen.

Kunstrijden

Na weken van herfstig lenteweer konden we op 23 juni, kort nadat de zomer op de kalender z'n entree had gemaakt, opeens genieten van het weertype dat bij dit seizoen hoort. De stemming onder de ongeveer zestig equipes van de Vogelwijkrally was dan ook opgeruimd en ontspannen. De deelnemers in beide klassen (Tourklasse en de wat lastiger Sportklasse) wachtte een pittige maar uitermate fraaie tocht door het Groene Hart van de Randstad, waar tot in de wijde omtrek nog geen stedelijke of

industriële horizonvervuiling te zien is. Groen polderland zo ver het oog reikt.

Er moesten weer bolletjes en pijltjes in de gaten worden gehouden, losse letters worden gespot, stempeltjes gezet, kaartjes in de juiste volgorde geplaatst, foto's herkend, vragen worden beantwoord en een stukje 'kunstrijden' met de auto worden uitgevoerd, terwijl er een passant ook nog een cryptogram diende te worden opgelost (omschrijving: *Koker in een auto*, antwoord: *cilinder*). Hoe minder strafpunten je scoorde, hoe hoger je eindigde in het klassement. Ter verlevendiging van de couleur locale zat er ook nog een pontje in het traject, waarop je voor 2,60 euro met je auto door de schipper werd overgevoerd met uitzicht op het Braassemermeer. Nog een hoogtepunt was de lunchstop op het verrassend leuke landgoed *De Olmenhorst*, een immens terrein waar één en dezelfde familie sinds eind negentiende eeuw een aantal fruitboomgaarden exploiteert. Er staan inmiddels ruim 60.000 bomen met voornamelijk appels en peren.

Close finish

Koele fruitsappen in overvloed streelden de dorstig geworden kelen en menig een zocht voor het consumeren daarvan – veelal in combinatie met een stuk English Pie, een boerenlandbroodje kaas of een

eiersalade - puffend de lommerrijke delen van het landgoed op, want de temperatuur was intussen gestegen naar 28 graden. Zoals de laatste jaren de gewoonte is geworden, vond de finish met de afsluitende borrel en de prijsuitreiking plaats in restaurant Pex in de gelijknamige Bosjes. In de Tourklasse was er een afgetekende overwinning voor Mariëla Vogel en Joost Smeets van de Mezenlaan. In de Sportklasse daarentegen bleek het om een very close finish te gaan. Met miniem verschil won het aan de Sportlaan wonende duo Helgert en Fleur van Raamt. Ze mochten bovendien ook de grote overall-wisselbeker voor een jaartje mee naar huis nemen.

Topvijf Sportklasse

1.	Helgert en Fleur van Raamt <i>Alfa Romeo Giulia Spider</i>	52,9 pnt
2.	Boudewijn v Nuland, Susan Swarte - MGA	53,0 pnt
3.	Walter Thomson, Celine v Raamt <i>MGB Roadster</i>	53,5 pnt
4.	Cor Snijders, Roland Smeets <i>BMW Z3 Roadster</i>	54,1 pnt
5.	Allard Hoebee, Laurens Bergmann <i>Austin Healey 3000MK3</i>	62,8 pnt

Topvijf Toerklasse

1.	Mariëla Vogel en Joost Smeets <i>MGB</i>	13,6 pnt
2.	Bas Kortenbach, Niels Koenders <i>Porsche Boxster Spyder</i>	23,0 pnt
3.	Marleen Peeters, Bart Elias <i>MGB Roadster</i>	27,5 pnt
4.	Harold en Annabeth Belderbos <i>Volvo Amazon</i>	33,3 pnt
5.	R. vd Akker, J. Martinus, L. de Jongh - Rover PB5 Saloon	33,6 pnt

Maaike Kraaijeveld, winnares Haagse persprijs:

'Mijn journalistieke wortels liggen op het IJsvogelplein'

Door Madelon Kranenburg

Maaïke Kraaijeveld (64), ervaren en gedreven verslaggeefster voor AD Haagsche Courant, nam als middelbare scholier vanuit haar huis in de Vogelwijk liever tram 12 dan bus 4 (nu bus 24), die een minder avontuurlijke route reed. Ze was toen al nieuwsgierig naar hoe het leven er buiten de Vogelwijk aan toeging.

„Het was een maatschappelijk interessante periode”, zegt ze. „In die tijd kwamen bijvoorbeeld de eerste Surinamers naar Nederland. En ik was altijd benieuwd naar de leefomstandigheden van mensen elders in de stad. Ik vond de Vogelwijk eigenlijk niet zo interessant. Maar op weg naar en rond het Hollands Spoor keek ik mijn ogen uit en genoot van de reuring.”

Vorige maand ontving Maaïke Kraaijeveld de *Jan Paul Bresser Prijs 2019* voor het mooiste verhaal dat het afgelopen jaar over Den Haag werd geschreven. Het bekroonde artikel gaat over een Haagse mantelzorger van 67 en zijn 105-jarige moeder. De journalistieke prijs was een goede aanleiding om op een zonavergoten dag met Maaïke terug te keren naar de wijk van haar jeugd.

Tweede VCL

Samen met haar ouders en jongere broer, de nu in binnen- en buitenland in hoog aanzien staande kunstenaar Diederick Kraaijeveld (bekend van de 'sloophoutschilderijen'), woonde Maaïke aan het IJsvogelplein, op nummer 18. Dit is het beginpunt van een nostalgische wandeling. „Ach ja, ik herken het huis nog helemaal. Alleen de begroeiing is nu hoger. Ik had mijn kamer hier op zolder en die werd toen ik het huis uit ging overgenomen door mijn broertje. Hij toverde die schattige meisjeskamer direct om tot een omgeving behorend bij de punkbeweging, met allemaal afbeeldingen van ratten”, vertelt ze lachend. „Maar kijk eens, dit is wél erg veranderd”, wijst ze naar rechts. „De herbouwde Heldringschool, mooi in de bouwstijl van de wijk.”

Maaïke zat al op de het Tweede VCL aan de Goudsbloemlaan toen ze in de Vogelwijk kwam wonen, dus ze heeft de Heldringschool zelf nooit bezocht. Maar haar eerste journalistieke productie ging wel over deze school. „Ik herinner me dat artikel nog goed. Het was m'n eerste reportage voor het toenmalige huis-aan-huisblad NU.”

Tijdens onze wandeling, vanaf het IJsvogelplein richting Wildhoefflaan, vertelt Maaïke enthousiast over haar middelbare school: „Het Tweede VCL, dat qua sfeer niets gemeen had met het deftige Eerste VCL aan de Van Stolkweg, was een enige, progressieve school. Creatieve geesten als de latere politica André van Es (PSP, GroenLinks), de latere minister van Binnenlandse Zaken Guusje ter Horst (PvdA) en acteur in spe Derek de Lint maakten deel uit van het leerlingenbestand. Ik zat een aantal klassen lager en kon mijn creativiteit uitleven bij de schoolkrant waar ik voor schreef.” Het eindexamen deed Maaïke overigens bij het Haags Genootschap in Kijkduin.

Wildhoefflaan

Inmiddels bereiken we via het Eiberplein de Wildhoefflaan. „Hier woonde Pim de Wit”,

vertelt Maaïke, terwijl ze speurt naar het juiste huizenblok. „Hij was mijn vriendje in die tijd. Een bravouregoezer, die ik leerde kennen op een feestje van een gemeenschappelijke vriend. De vonk sloeg vrijwel onmiddellijk over. Pim kwam uit een groot, gezellig gezin. Ik kwam daar regelmatig over de vloer en mocht zelfs mee op wintersport. Ik bewaar daar heel goede herinneringen aan. Later was Pim samen met de Vogelwijkers Jaap de Regt en Dick Taat een van de oprichters van de April Group, een bedrijf dat onder andere actief was in de catering.”

(Oude)Buizerdlaan

We lopen via de Laan van Poot - de laan waar aan het begin Westwood ligt, de club waar Maaïke vroeger uitging - richting Oude Buizerdlaan. „Hé in mijn tijd was het nog Buizerdlaan”, merkt Maaïke verbaasd op. Toen Den Haag begin deze eeuw een stukje van Nootdorp bij de wijk Ypenburg mocht annexeren, bleek daar ook een Buizerdlaan te bestaan, waardoor in de Vogelwijk het woordje 'Oude' aan de straatnaam werd toegevoegd.

Terwijl we kijken naar de weerkaatsende zon in het water van de Buizerdvijver zegt Maaïke: „Hier heb ik vaak geschaatst. Dat was altijd zó gezellig! Na school met z'n allen het ijs op. Ik zie de stoere jongens met hun ijshockeysticks zo weer voor me.” Er komen meer herinneringen boven. Zo ook aan de jong overleden Erik de Boer: „Hij was de zachtaardigste en meest integere jongen die er was en woonde in de buurt van deze 'schaatsbaan'. Toen hij op latere leeftijd in een Jaguar ging rijden, die hij de Zwarte Parel noemde, kreeg Erik ook een woest uiterlijk. Hij is in die tijd wel eens aangezien voor Koko Petalo, de zigeunerkoning, terwijl hij juist een tegenovergestelde karakter had.”

Sportlaan

Onze route gaat verder richting Daal en Bergselaan. Om die te bereiken, moeten we eerst de Sportlaan oversteken. De recente veranderingen aan deze doorgangsroute zijn

ook Maaïke niet ontgaan: „Wat is dit mooi geworden, zeg!” „Vroeger”, vervolgt ze, „staken Vogelwijkers over het algemeen niet de Sportlaan over om boodschappen te gaan doen in de Fahrenheitstraat of bij de Konmar aan de Anemoonstraat. Men ging naar de winkels op het Mezenpleintje. Dat was een heel sociaal gebeuren. Daar had je een kruidenier, bakker, slager, groenteman, kantoorboekhandel én drogisterij Schmale.” Met een familielid van laatstgenoemde winkelier loopt weer een lijntje richting Maaïkes werk. „Jeroen Schmale is een collega- journalist van mij bij het AD, die ik heel hoog heb zitten. Hij schrijft zó verschrikkelijk goed en mooi.”

‘Het zit in de genen’

Tijdens een lunch in de tuin van tennispark Berg en Dal praten we verder over de journalistiek in het algemeen en de carrière van Maaïke in het bijzonder.

„Ik was nieuwsgierig en wilde graag journalist worden, net als mijn vader in zijn jonge jaren. Later werd hij voorlichter bij de organisatie van schadeverzekeraars, op een kantoor waar het ook echt rook naar bureaus”, weet Maaïke zich nog te herinneren. „Overigens is mijn broer Diederick ook nog enige tijd journalist geweest, dus het zit in onze genen. Maar toen ik begon was ik wel verlegen. Toch ging het goed. Als journalist kon ik mij verschuilen achter mijn notitieblok en zo uit hoofde van mijn functie, zonder schroom, toch alles vragen.”

„De school voor journalistiek in Utrecht had in de tijd dat ik ging studeren een zeer slechte naam. Daarom ging ik eerst een secretaresseopleiding bij Schoevers volgen. Zo kwam ik uiteindelijk bij de afdeling voorlichting van de ANWB te werken, waarna ik via wat omwegen, zoals het al genoemde huis-aan-huisblad, in 1977 bij dagblad Het Vaderland terecht kwam.”

Primeur

De ogen van Maaïke beginnen te stralen wanneer ze terugdenkt aan de eerste grote mijlpaal

in haar carrière. Terwijl de frisdrankjes worden geserveerd, vertelt ze niet zonder trots over haar primeur die leidde tot haar baan bij de Haagsche Courant. „Parkeerwachters wilden worden uitgerust met een wapenstok om zo het hoofd te kunnen bieden aan toenemende agressie. Daan Overhoff, de toenmalige chef van de verslaggeverij van de Haagsche Courant, las dat verhaal van mij en dacht ‘die moet ik hebben’. Collega Coos Versteeg werd er door Daan op uitgestuurd om me tijdens een lunch in Garoeda in te lijven bij de Haagsche Courant. Hij kreeg er zelfs een compensatiedag voor”, lacht ze. Zo maakte Maaïke in 1979 haar entree bij de Haagsche Courant, die vanaf de fusie in 2005 AD Haagsche Courant heette. „Tot op de dag van vandaag werk ik er nog steeds met veel plezier.”

„Ik noem mezelf geen nieuwsgager”, antwoordt ze op de vraag hoe zij zichzelf als journalist ziet. „Ik ben meer een observeerder, die met pen en papier op pad gaat, op zoek naar het menselijke verhaal en de maatschappelijke gevolgen.” Als voorbeeld noemt ze haar recente artikelen over het gezin in de Jan van der Heijdenstraat dat ten gevolge van de enorme gasexplosie eerder dit jaar in één klap alles kwijt was. „Echt een afschuwelijk verhaal. Ik ben de slachtoffers

dankbaar dat ze mij hebben toegelaten in hun intieme omgeving en dat ik hun ervaringen heb mogen beschrijven.”

Moderne journalistiek

„Ik vind het een geweldige ontwikkeling dat we met de huidige technieken het nieuws twenty-four-seven kunnen brengen”, zegt Maaïke. Zelf gaat ze minimaal eens per week met een camerasetje op pad om het nieuws ook op beeld vast te leggen. „Ik vind dit een effectieve manier om iedereen een stem te geven en zo de samenleving te informeren.”

De ontwikkelingen bij de dagbladen gaan snel, met dagelijks actuele online nieuwsvoorziening en videoregistratie. Maaïke: „Ik denk dan ook niet dat het zinvol is dat de papieren krant in zijn huidige vorm in de toekomst als nieuwsbron blijft bestaan. De jonge generatie leest doorgaans geen papieren krant. Dat wordt beschouwd als ‘nieuws van dode bomen’. De huidige tijd vraagt om een andere nieuwsvoorziening en ik hoop dat het AD hierin voorop blijft lopen.”

Den Haag-Zuidwest

Maaïkes wieg stond in de Abcoudestraat in Den Haag-Zuidwest. Die buurt brengt bij haar nog steeds beroering teweeg. „Het was het stadsdeel van de belofte, met onder anderen de bandleden van ‘Golden Earring’. Maar ook voormalig politicus en bestuurder Pierre Heijnen komt hier vandaan en de vroegere hoofdredacteur van de Haagsche Courant Peter ter Horst”, weet Maaïke. „Als ik nu wethouder Boudewijn Revis hoor zeggen dat Zuidwest weer de wijk van hoop moet worden, dan raakt mij dat in het hart.”

Tot slot van het gesprek komen we toch nog even over de Vogelwijk te spreken. „Mijn ouders vonden het er heerlijk. Na het overlijden van mijn moeder is mijn vader, nu 93 jaar en nog in goede gezondheid, tot 2014 in de Vogelwijk blijven wonen. En ook ikzelf kom er nog regelmatig. Heel dierbare vrienden van mij wonen op de Kraaienaan.”

Droog

(herinnering aan zomer 2018)

De stad is droog, het land is droog
en elke dag een blauwe hemelboog
de stenen kaatsen hitteschermen in de straten

het land is droog, de stad is droog
en elke dag een blauwe hemelboog
het landklimaat is opgeschoven

en ook de tropen kruipen nu naar boven
de knokkelkoorts wordt ingeplugd
door een opgedoken tijgermug

het gras is heet, het zand is heet
de hitte staat stil, bezet de huizen
niet te verjagen, zet alles in brand

poezen dweilen languit de grond
hondentongen spelen waslapjes
babyzwijnen vallen neer

bloemen dor, sla verrimpeld
mais te smal, aardappels te klein
graan te dun, fruit doet aan de lijn

hitte maakt ons denken traag, verblindt
maar elke dag is er op aarde groter of
kleiner onheil ergens onder een hemelboog

Olga Millenaar

Probleem grondwateroverlast nog steeds niet uit de wereld

Door Victor Koningsberger, Grondwatercommissie Vogelwijk

Wie denkt dat de grondwaterproblemen in de Vogelwijk uit de wereld zijn, heeft het mis. Ondanks o.a. een arbitrage en een proefproject is er nog altijd geen bevredigende oplossing voor een probleem waarmee meer dan 100 huishoudens nu al jaren in regenrijke perioden kampen. Wat moet er nog gebeuren om tot een afdoende oplossing te komen?

Arbitragerapport

Zoals u zich zult herinneren, ruziede de Grondwatercommissie van de Vogelwijk sinds 2015 met de afdeling Riolering van de gemeente over de vraag wie maatregelen zou moeten nemen ter voorkoming van verdere grondwateroverlast: de gemeente of de wijkbewoners? Omdat zij daar onderling niet uitkwamen, werd op voorstel van toenmalig wethouder Revis een arbiter ingeschakeld: ir. A van der Vlies. Deze bracht in het voorjaar van 2017 zijn rapport uit. Dit was mede gebaseerd op het deelrapport

van een onafhankelijk juridisch deskundige (mr. P.J. de Putter), alsmede op dat van een onafhankelijk hydrologisch deskundige (dr. J. Groen).

In zijn eindrapport bepaalde arbiter Van der Vlies o.a. dat de gemeente maatregelen in de operationele beheerssfeer diende te nemen ter verlaging van de grondwaterstand. Hij kwam tot deze uitspraak omdat de hydrologisch deskundige had vastgesteld dat het grondwater als gevolg van de rioolvervangings- en de aanleg van ondergrondse infiltratiebekkens in de wijk

structureel met enige tientallen centimeters was gestegen. Ook baseerde hij zich op de conclusie van de juridisch deskundige dat de gemeente bij de voorbereiding en aanleg van het nieuwe rioolsysteem (incl. de infiltratievoorzieningen) in strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur had gehandeld (hetgeen dus moest worden gecompenseerd). Ter uitvoering van deze uitspraak besloot de gemeente de negen ondergrondse regenopvangbekkens in onze wijk vanaf 15 oktober 2017 tijdelijk gesloten te houden. Daardoor zou het hemelwater dat via de straatputten in het aparte 'regenriool' werd opgevangen niet langer vanuit de opslagbekkens in de ondergrond van de wijk worden geïnfilteerd, maar rechtstreeks op de Haagse Beek worden geloosd. Na een proefperiode zou de tijdelijke afsluiting worden geëvalueerd.

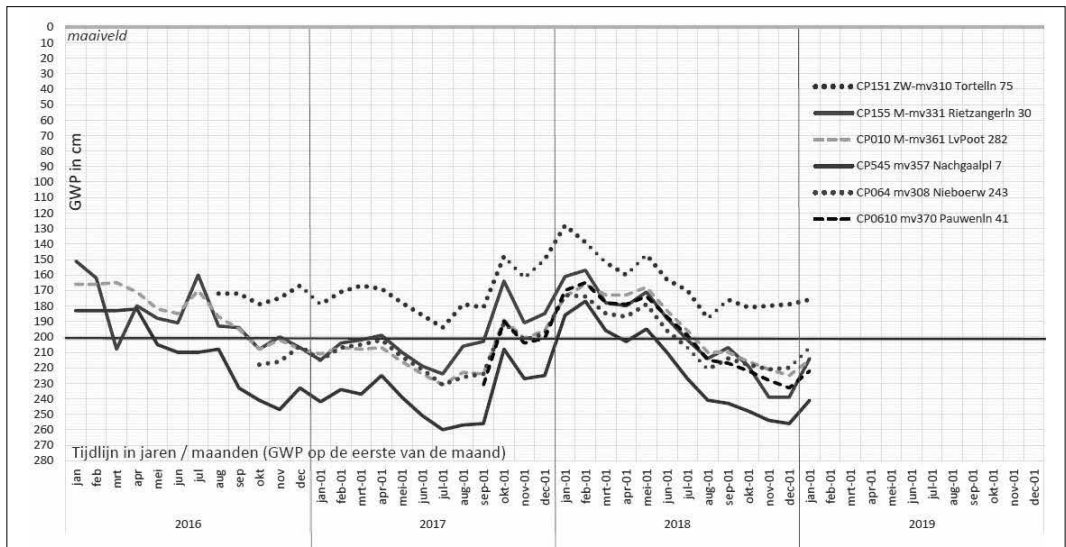
Evaluatie afsluiting bekkens

Kortgeleden ontdekte de Grondwatercommissie dat het ingenieursbureau Wareco vorig jaar al een rapport aan de gemeente had uitge-

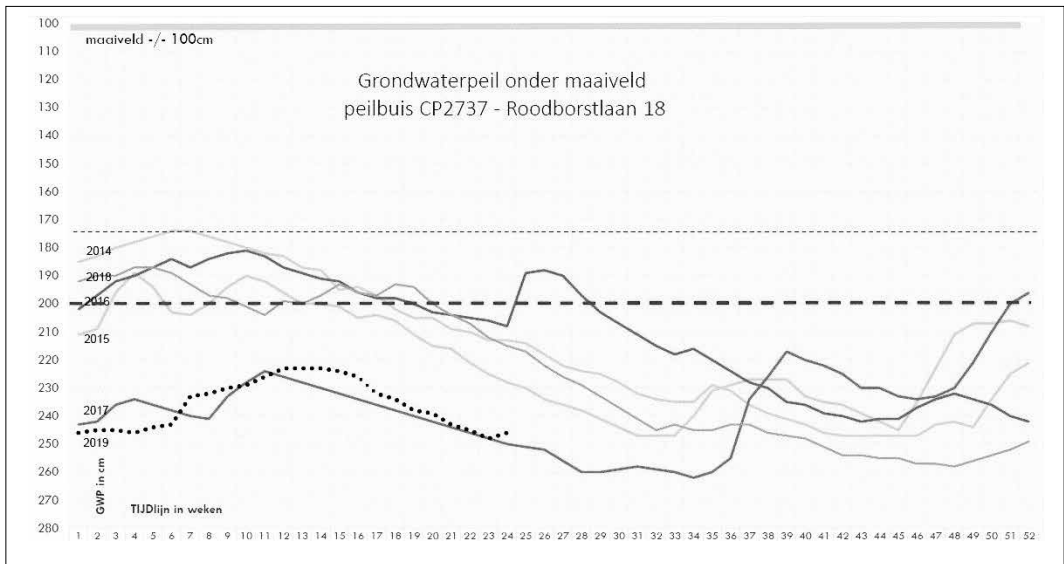
bracht over de evaluatie van de tijdelijke afsluiting van de infiltratievoorzieningen. Uiteindelijk kregen wij dit voorjaar ook een exemplaar van de evaluatienotitie.

Wareco bleek o.a. tot de volgende conclusies te zijn gekomen:

- Als gevolg van de infiltratievoorzieningen staat het grondwater door extreme neerslag aan het eind van de winter (ten minste) 1 à 2 decimeter hóger dan in de situatie waarin er nog geen infiltratievoorzieningen in de wijk waren. (Hiermee onderschrijft Wareco impliciet de hiervoor vermelde conclusie van dr. Groen).
- Het duurt enige maanden voordat na sluiting van de infiltratievoorzieningen een geleidelijke daling van het grondwaterpeil optreedt.
- De sluiting van de infiltratievoorzieningen heeft niet kunnen voorkomen dat na forse buien in de hele wijk pieken in het grondwater bóven kelderniveau optreden.

Grondwaterpeil sinds 2016, gemeten in 6 peilbuizen verspreid over de wijk. De dikke horizontale streep is 2 meter onder het maaiveld. De bovenste stippellijn in de grafiek geeft de grondwaterstand onder de Tortellaan aan. Duidelijk is te zien dat die al jaren te hoog is en zelfs ondanks de lange droge zomer van vorig jaar niet zakte onder de aanvaardbare grens van 2 meter onder het maaiveld.

Grondwaterpeil onder de Roodborstlaan, hoek Boomkruiperlaan sinds 2014. In de eerste 21 weken van het jaar is het peil doorgaans te hoog. In 2016 zorgden hevige plensregens eind juni en begin juli zelfs nog voor een ongewoon hoog peil. In 2017 bleef het peil op de laatste weken van het jaar na op een aanvaardbaar niveau en dankzij de droge zomer van vorig jaar gaat het in 2019 (onderste stippellijn) tot nu toe ook goed.

Gesprek met hoofd afdeling Riolering

Naar aanleiding van genoemd evaluatierapport spraken we met het hoofd van de afdeling Riolering, de heer Tirion, en zijn mensen. Wij vroegen hem welke aanvullende maatregelen de gemeente gaat nemen, nu de tijdelijke afsluiting niet had kunnen voorkomen dat het grondwater opnieuw bóven het niveau van de keldervloeren (min 2 meter onder het maaiveld) uitkwam. Ter illustratie wezen wij erop dat uit metingen van de peilbuizen in onze wijk was gebleken dat het grondwater sinds 15 oktober 2017 overal in de Vogelwijk vele tientallen centimeters bóven de grens van min 2 m. onder het maaiveld stond. Tevens was uit deze metingen gebleken dat die situatie tot september 2018 had voortgeduurd en opnieuw voor grondwateroverlast in kelders en funderingen had gezorgd.

Desondanks liet de heer Tirion echter weten dat hij niet van plan was iets extra's te doen. De bewoners moeten zijns inziens zelf maar zorgen voor droge kelders. Vanzelfsprekend

waren wij verbaasd over dit standpunt, temeer daar twee ingenieursbureaus de gemeente als veroorzaker van de sterke stijging van het grondwater hadden aangewezen, en daarmee van de overlast ervan.

Gesprek met wethouder De Mos

Teneinde de opnieuw ontstane impasse te doorbreken, verzochten wij om een gesprek met wethouder De Mos (o.a. buitenruimte). Dit onderhoud vond op 27 mei j.l. plaats. Samen met de voorzitter van onze wijkvereniging vroegen wij de wethouder te bevorderen dat de gemeente alsnog één of meer aanvullende maatregelen zou nemen om te hoge grondwaterstanden in de wijk in de toekomst te voorkomen. Daartoe stelden wij een reeks van mogelijk te nemen maatregelen voor. Aan het slot van het gesprek verklaarde de wethouder zich bereid de volgende twee aanvullende maatregelen op hun haalbaarheid, effectiviteit en betaalbaarheid te laten onderzoeken:

- a. Het verlagen van de drempel in de overstort van de bekkens van 180 naar 150 cm boven NAP (waardoor ervoor gezorgd wordt dat bij een dreigende hoge waterstand in de bekkens het bovenste deel van het water automatisch naar de Haagse Beek overloopt);
 - b. Het door het hoogheemraadschap Delfland – zonder kosten – doen verlagen van het waterpeil in de Haagse Beek tot 135 cm (of lager) boven NAP, waardoor de grondwaterstand in – naar verwachting vooral het zuidelijk deel van – de wijk lager zou worden, zónder aantasting van de ecologische kwaliteit van de Beekbedding.
2. Als gevolg van de forse regen van de laatste tijd (die nu opnieuw ongehinderd in de ondergrond van de wijk wordt geïnfilteerd) steeg het grondwaterpeil alweer aanzienlijk.
 3. Als het – mede als gevolg van de verwachte klimaatverandering – in de nabije toekomst opnieuw hard en lang gaat regenen en de gemeente geen aanvullende maatregelen treft, zal het grondwater ongetwijfeld opnieuw boven kelderniveau komen te staan, met langdurige periodes van grondwateroverlast tot gevolg.
 4. Die overlast zal extra groot zijn als de gemeente niet overgaat tot onmiddellijke afsluiting van de infiltratievoorzieningen in geval van voorspelde hoosbuien en/of voorafgaand aan langdurige perioden met veel regen (in ieder geval elk jaar vanaf 15 oktober tot ten minste 15 mei).
 5. Daarom willen we de gemeente blijven wijzen op haar plicht aanvullende maatregelen te nemen. Haar zorgplicht op grond van art. 3.6 van de Waterwet zal zij (op grond van ons staatsrecht) altijd moeten laten prevaleren bóven haar eigen beleidsregel, waarbij de gemeente pas een taak voor zichzelf ziet weggelegd indien het grondwater langdurig boven 0,70 cm onder het maaiveld staat.
 6. Zeker nu betaalbare effectieve maatregelen voorhanden zijn, verwachten wij daarom van de gemeente, dat zij deze voor haar burgers alsnog zal gaan nemen.

Door het fervente verzet van ambtelijke zijde werden de andere door ons voorgestelde maatregelen (Onderzoek door *Wareco* naar de optimale jaarlijkse sluitingsperiode van de infiltratievoorzieningen; snel structureel afsluitbaar maken van bedoelde voorzieningen; onderzoek naar een aan te leggen drainagesysteem, zoals ook in andere Haagse wijken wordt benut) helaas terzijde geschoven.

Slotopmerkingen

1. Het feit dat we sinds de nazomer van 2018 veelal droge kelders hebben, is het gevolg van de relatief droge periode daaraan voorafgaand, alsmede van het feit dat de infiltratievoorzieningen tot 1 juni dit jaar afgesloten bleven.

Gezocht: vrijwilligers voor informatieve huisbezoeken

De ouderenconsulenten van de gemeentelijke welzijnsorganisatie Segbroek (ook bekend onder de naam *Voor Welzijn*) zijn op zoek naar enthousiaste vrijwilligers die het aanspreekt om mee te werken aan een onderzoek onder ouderen. Jaarlijks worden 75-plussers in het stadsdeel die nog zelfstandig wonen uitgenodigd om deel te nemen aan een preventieve vragenlijst omtrent levensvreugde en algemene gezondheid. Zo wordt een goed beeld van de oudere verkregen en kan waar nodig hulp worden aangeboden. Het doornemen van de vragenlijst gebeurt tijdens een huisbezoek door vrijwilligers, die ook in Segbroek wonen, bijvoorbeeld in de Vogelwijk. Om vrijwilliger te worden dient er wel een verklaring omtrent gedrag (VOG) te worden overlegd.

Voor meer informatie: neem contact op met de ouderenconsulent van Segbroek, Jeroen van Rossum, via j.vanrossum@xtra.nl of 070-2052480.

**VÓÓR
WELZIJN**

Wil je ook in het wijkblad over je hobby of je sport praten of heb je een bijzonder huisdier? Stuur dan een mailtje naar redactrice Marjet Steenhuisen: marjetsteenhuisen@gmail.com

De 'kitchen take over' van Lisa Roos

Door Marjet Steenhuisen

Tot grote vreugde van haar broers Steven (19), Michiel (16) en haar ouders Remco en Ria heeft Lisa Roos één grote passie, koken!

Zoet & zout

Het begon allemaal toen ze bijna 8 jaar was en nog op Curaçao woonde. Daar maakte ze voor het eerst cupcakes voor haar eigen verjaardag. Met een beetje hulp van mama werden dat overheerlijke en mooi versierde creaties waar het bezoek het nog lang over had.

Eigenlijk heeft ze daarna haar assortiment baksels alleen maar uitgebreid. Gekleurde cakes, taarten, tiramisu, Lisa Roos draait haar hand er niet voor om. Ook hartige lekkernijen en hele maaltijden serveert ze met gemak en plezier. Wanneer ik op een zaterdag bij haar in de keuken binnenkom voor een gesprek staat ze in alle rust stokbroodjes met pesto, mozzarella en ham uit de oven klaar te maken. En ja, die waren heerlijk!

Curaçao

Het gezin vertrok in 2008 van de Sportlaan naar Curaçao toen Lisa Roos nog maar 5 maanden oud was. Het grootste deel van haar leven bracht ze er door en op school leerde ze natuurlijk Papiaments. Nu ze alweer bijna drie jaar terug is, is daar niet veel van blijven hangen. Lisa Roos gaat naar basisschool Houtrust en zit in groep 7. Als ik vraag wat ze het meest

mist van Curaçao zegt ze: „De pastechi's! Dat is pastei-deeg dat je zelf kunt vullen met vlees of vis. Je eet het als snack, heerlijk!” Op de vraag wat ze zou missen van Nederland als ze ooit weer terug zou gaan naar de Antillen, antwoordt ze: „de sneeuw.”

Pasta's di Lisa Rosa

Pasta's zijn favoriet in het gezin en Lisa Roos maakt ze regelmatig en in allerlei variaties. Met koksroom, kip, pijnboompitten en een vleugje spinazie. „Niet te veel, want eigenlijk vind ik spinazie niet zo heel lekker en papa ook niet.” Maar de favoriet van Lisa Roos is toch wel pasta Bolognese. Die valt in restaurants vaak

wat tegen omdat er te weinig gehakt in zit en veel te beperkt saus, dus dat is bij die van haar rijkelijk aanwezig. „Beetje verse kruiden en Parmezaanse of gewone kaas erop en klaar!”, zegt ze.

Inspiratie

Terug in Nederland volgde Lisa Roos samen met haar moeder trouw het tv-programma *Masterchef Australia*. Samen beslisten ze na elke aflevering welk recept ze die week zou willen uitproberen. Ook tv kok Gordon Ramsay is een favoriet van Lisa Roos en het kookboek voor kinderen van Jumbo ligt altijd op de

koelkast klaar voor gebruik. Enthousiast laat ze zien welke recepten ze al heeft gemaakt en welke nog op de planning staan. In de toekomst zou ze graag mensen helpen en iets doen met koken. Dat zou wel eens een hele mooie combinatie kunnen zijn!

Wie meer wil zien van de kookkunsten van Lisa Roos: ze heeft een eigen Instagram-account met prachtige foto's (*Lisa Roos Junior Cook*). En degenen die in inspiratie- of tijdnood komen voor een taart of hapjes voor een feestje is het goed te weten dat Lisa Roos ook bestellingen aanneemt.

Vogelwijk Golftoernooi op vrijdagmiddag 6 september

Alle golfende Vogelwijkers worden uitgenodigd om op vrijdag 6 september deel te nemen aan het jaarlijkse Vogelwijk Golftoernooi. Het is immers leuk om eens met je buurt- of laangenoten te spelen! Als vanouds wordt deze wedstrijd georganiseerd op de banen van Golfclub Ockenburgh.

Afhankelijk van het aantal inschrijvers zal de wedstrijd als volgt verlopen:

- een 'shot-gun' (iedereen gelijk de baan in en weer terug in het clubhuis)
- óf een start met gereserveerde starttijden vanaf 14.30 uur

Na afloop is er een gezellige borrel en een gezamenlijke maaltijd, waarbij ook niet-deelnemende partners en familieleden van harte welkom zijn.

Kosten per deelnemer

€ 12 voor leden van Golfclub Ockenburgh
€ 32 voor niet-leden van Golfclub Ockenburgh
€ 30 voor het gezamenlijke diner incl. een consumptie.

Let wel: Deelnemers moeten lid zijn van wijk-

vereniging De Vogelwijk én in het bezit zijn van een golfhandicap, een golfvaardigheidsbewijs of een baanpermissie.

Wie gebruik wil maken van een 'handycart', dient dit op tijd door te geven.

U kunt zich aanmelden tot 20 augustus!

Inschrijven bij Chris van Ede via:

cwvanede@gmail.com met vermelding van naam, lidmaatschap van golfclub, handicap en het aantal personen voor het diner.

Na aanmelding ontvangt u een bevestiging van inschrijving en een verzoek tot betaling.

De inschrijving stopt bij 48 deelnemers!

Tot ziens op de golfbaan!

Het wedstrijdcomité: Liesbeth Frequin,
Hanneke Bremer en Chris van Ede.

Bericht van de Ouderencommissie

Door Ine Essing, Commissie Ouderenactiviteiten - ouderen@vogelwijkenhaag.nl

In verband met de zomer staan de activiteiten op een laag pitje. We gaan ervan uit dat iedereen in deze periode er zelf - alleen of met anderen - op uit trekt. Alleen al in en rond onze stad is ontzettend veel te doen en te zien. En wellicht dat u er nog verder op uit trekt.

De aangekondigde Beeldenroute langs de Haagse Beek, richting Gemeentemuseum, is wegens gebrek aan belangstelling niet doorgegaan. Wel het bezoek aan de Scheveningse Visafslag. We moesten daarvoor vroeg opstaan, maar dat was zeker de moeite waard. In het Zeemanshuis bij de Eerste Binnenhaven werd ons bij een kopje koffie of thee een film getoond over de verschillende vormen van zeevissen, waaronder ook de pulsvisserij, die momenteel nogal in opspraak is. Met elke vorm wordt meestal slechts één bepaalde soort vis gevangen. De meeste vissersschepen varen zondagavond uit en komen donderdagavond weer terug naar de haven, zodat op vrijdagochtend de vis op de afslag kan worden aangeboden.

Ritueel

Onze gids, de heer Pronk (hoe kan het anders), zelf een oud-zeevisser, nam ons mee naar de werkelijke afslag en liet ons zien in welke stappen de vis wordt aangeboden en

gemijnd. Een heel ritueel voordat de zeedieren uiteindelijk bij een restaurant of vishandel terecht komen en daarna op ons bord.

We konden zelf aanschouwen hoe de vis werd binnengebracht, daarna van ijs ontdaan en gesorteerd op maat. Vingervlug zijn deze mannen! Daarna wordt er 'geschouwd'. De kwaliteit wordt bepaald en als er te veel ondermaats is, worden er boetes uitgedeeld. Heel veel soorten vis hebben we gezien: van de platvissoorten schol, tong en tongschar tot makrelen, grote en kleine pionen en zelfs zeeduivels en roggen. En niet te vergeten natuurlijk verschillende soorten schaaldieren. Alles werd in rap tempo uitgevoerd en we moesten dan ook op onze eigen veiligheid letten om niet overreden te worden door de karretjes met bakken vis. Na enige tijd gingen we naar boven, waar het werkelijke handelen plaatsvindt: de mijnzaal. Op de klok konden we met eigen ogen zien voor hoeveel de vis van eigenaar veranderde, vaak voor minder dan € 2 per kilo. Reken het verschil maar uit met de prijs in het restaurant of de vishandel. Maar goed, veel mensen moeten er een boterham aan verdienen. Thuisgekomen was het noodzakelijk de schoenen schoon te maken en de gedragen kleding in de wind te hangen om de geur van vis kwijt te raken. Maar we zijn weer een stuk wijzer geworden.

Komende activiteiten

Hofjeswandeling met bezoek aan het Hof van Wouw

Onder leiding van gids en wijkgenoot Theo van Maanen: **9 juli, 14.00 uur** vanaf de Grote Kerk Zie voor de uitgebreide aankondiging het wijkblad van vorige maand.

Zomertuinenwandeling in Vogelwijk-Zuid op 17 juli om 11.00 uur

Op deze ochtend wandelen we met tuinarchitect en wijkgenote Lydia Conens door een deel van onze wijk om bijzondere tuinen te bekijken. Zie voor een uitgebreide aankondiging het wijkblad van vorige maand.

Programma in het kort

Datum: woensdag 17 juli

Verzamelen: 11:00 hoek Kwartellaan/Laan van Poot

Duur: maximaal anderhalf uur

Kosten: geen

Opgeven: e-mail: marjanscheeres@gmail.com

Architectuurwandeling met architect Paul Corbey: 11 september om 14.00 uur

Op 23 maart jl hebben we al een keer mogen proeven van wat Paul Corbey allemaal in huis heeft aan kennis over architectuur van onze eigen stad en aan welke projecten hij zelf heeft meegewerkt. Uitgangspunt voor deze vervolgwandeling is zijn boek *Bouwen en betekenis, de symboliek van de gebouwde omgeving*. Omdat er zo veel te vertellen valt, hebben we in maart de wandeling niet helemaal kunnen afmaken, dus nu gaan we het vervolg doen.

We starten bij het Provinciehuis. De route gaat verder richting de Grote Markt en daarna de tramtunnel in. Hierover zal hij een interessant verhaal vertellen: over de bouw, hoe de

opdrachtgever en de gemeente handelden en voor veel schade en vertraging zorgden. Weer boven de grond lopen we naar het stadhuis (en het naastgelegen Cultuurpaleis in aanbouw) en verder naar Den Haag CS, waar de wandeling eindigt. Het laatste deel zal in het teken staan van de ombouw van vroegere ministeries in kantoren, gemengd met woningbouw. Gedurende de hele wandeling zal Paul ons wijzen op bouwstijlen, symbolen en andere wetenswaardigheden. We zullen waarschijnlijk ook nog gebouwen ingaan.

Ergens halverwege de wandeling wordt een koffiestop ingebouwd.

Programma in het kort

Datum: woensdag 11 september

Tijd: 13.30 uur

Duur: 2 à 2,5 uur

Verzamelen: : ingang Provinciehuis, Zuid Hollandplein 1

Eindpunt: Den Haag CS

Deelnemers: maximaal 15

Kosten: geen

Opgeven: bij Ine Essing, via mailadres ouderen@vogelwijkdenhaag.nl, onder vermelding van naam, adres en telefoonnummer. Of als dat niet lukt, telefonisch via nummer 070-3460604.

Nieuwsflitsen van

VOGELWIJK ENERGIE (K)

www.vogelwijkenergiek.nl
info@vogelwijkenergiek.nl

Terugblik op een geslaagde jubileumbijeenkomst

In het juninummer van dit blad heeft u een uitgebreid verslag kunnen lezen van de bijeenkomst ter viering van het 10-jarig bestaan van Vogelwijk Energie(k). Op onze website www.vogelwijkenergiek.nl staat een beknopter verslag met daarin doorverwijzingen naar de verschillende onderdelen van het gepresenteerde programma, voor het geval u een en ander nog eens terug wilt kijken: de ontstaansgeschiedenis van VwE (inclusief een filmpje), de strategische kalender, een update van de werkgroep Warmtevogel, het onderzoek naar de haalbaarheid van warmtenetten in de Vogelwijk en de resultaten van de interactieve vragen waarmee het programma op de jubileumavond was doorspekt.

Lopende acties

Verduurzamingsactie

Begin mei is Vogelwijk Energie(k) een nieuwe verduurzamingsactie begonnen, in samenwerking met het Haagse bedrijf *Energy Guards*. Bij elf wijkbewoners die zich in de weken daarop voor de actie hadden aangemeld, worden momenteel de eerste werkzaamheden al uitgevoerd. U krijgt als lid van Vogelwijk Energie(k) korting op de plaatsing van zonnepanelen (ook in 'dakpankleur' leverbaar), een zonneboiler of een warmtepomp.

Voor een overzicht van deze *Campagne Verduurzaming*, met de aangeboden maatregelen en de daaraan verbonden voordelen en andere voorwaarden, zie www.vogelwijkenergiek.nl. Zie de rechterkolom met actuele nieuwsonderwerpen of kijk in het hoofdmenu onder de rubriek 'Wat doen we?' Hier kunt u zich ook nog steeds vrijblijvend aanmelden om mee te doen.

Energieadvies

U kunt zich ook weer aanmelden voor een energieadvies met betrekking tot uw woning. VwE heeft daartoe een overeenkomst gesloten met EPA-adviseur Hilbrand Does (EPA staat voor Energie Prestatie Advies). Als VwE-lid betaalt u slechts €75 voor een uitgebreide inspectie van uw huis en een advies op maat voor de mogelijkheden om energie te besparen. Bovendien kunt u, zo u wilt, voor het uitvoeren van sommige van de aanbevolen maatregelen gebruik maken van bovengenoemde actie met Energy Guards. Bent u nog geen lid? Meld u dan aan via info@vogelwijkenergiek.nl en vraag tegelijkertijd een advies aan.

'Zet 'm op 70'

Ook voor de actie 'Zet 'm op 70', die in het najaar van start zal gaan, kunt u zich nog opgeven. De verwarmingsketel bij u thuis wordt dan afgesteld op een warmteafgifte van maximaal 70 graden. Zie het vorige nummer van het wijkblad of de website voor meer informatie en geef u op via info@vogelwijkenergiek.nl

Kortom

Nieuwe gevarieerde cursussen kunstgeschiedenis in de wijk

Vanaf de tweede helft van september verzorgt kunsthistorica (en Vogelwijkbewoonster) Saskia Gras weer twee tiendelige cursussen kunstgeschiedenis in het gebouwtje *Ken U Zelfen*, Laan van Poot 292. In woord en beeld laat zij daarbij een grote variëteit aan onderwerpen de revue passeren.

U kunt kiezen uit de volgende cursussen (en misschien kiest u ze wel alle twee):

Kunst van de 19e eeuw

Op de volgende maandagen van 15.00-16.45 uur: 23 en 30 september, 7 en 28 oktober, 4, 11, 18 en 25 november, 2 en 9 december. Hierbij komen aan de orde: Neoclassicisme en Romantiek (met schilders als Ingres, Géricault en Delacroix), de School van Barbizon, de Haagse School, het Impressionisme (o.a. Monet, Renoir) en Post-Impressionisme (van Gogh, Gauguin, Cézanne), het Symbolisme (Toulouse-Lautrec, Ensor, Munch), maar ook gietijzer- en glasarchitectuur in o.a. stations, warenhuizen en passages en uiteraard de Jugendstil of Art Nouveau.

Kosten: € 150 inclusief syllabus.

Kunst van nu: 2000 - 2020

Op de volgende donderdagen van 10.00 tot 11.45 uur: 26 september, 3, 10 en 31 oktober, 7, 14, 21 en 28 november.

Hierbij komen niet alleen 'oude bekenden' als David Hockney, Anselm Kiefer en Ai Wei Wei aan bod, maar ook kunstenaars als Olafur Eliasson, Neo Rauch, Pierre Huyghe. Daarbij is er aandacht voor collages, assemblages en installaties, fotografie en video, ambachtelijk schilderen en beeldhouwen, techniek, duurzaamheid en filosofische kunst.

Kosten: € 120 inclusief syllabus.

Aanmelden: per e-mail: saskiagrass@hccnet.nl of tel. 070 - 4481054 (antwoordapparaat inspreken).

Alle cursusinformatie is ook te vinden op de website: www.wijzerinkunstgeschiedenis.nl

Junistorm velt boom van 9 meter in Spotvogellaan

Op dinsdag 4 juni raasde een furieuze storm over West-Nederland, die ook de Vogelwijk niet onberoerd liet. Aan het tuinpad naast het huis van Loes Jalink aan de Spotvogellaan 71 was een bejaarde negen meter hoge abeel niet tegen de hevige windstoten bestand. Krakend viel hij om, waarbij hij wonder boven wonder niet tegen de woning terechtkwam, waar hij aanzienlijke schade teweeg had kunnen brengen, maar zich languit langs het pad neervlijde. Toegeschoten burens hielpen daarna de kruin te trimmen. Bij het ter perse gaan van dit blad lag de boom er nog steeds. De eigenaresse zei nog even te willen wachten met het laten ruimen van de stam omdat er wellicht wijkgenoten zijn die wat openhaardhout willen komen zagen. „Ze zijn welkom”, aldus Loes Jalink.

Kunstmanifestatie in en rond Bureau Dégradé, Laan van Poot

Het theatergezelschap dat vorig jaar onder de naam *Bureau Dégradé* is neergestreken in de voormalige 'Appelloods' aan de Laan van Poot ter hoogte van de Nachtegaallaan presenteert in het weekend van 30 en 31 augustus en 1 september een kunstmanifestatie onder de naam **DNALYSATNAF 2.0**. Taalliefhebbers zullen in de lettervolgorde onmiddellijk het omgekeerde van 'Fantasyland' zien staan. De theatermakers willen inderdaad een fantasieland scheppen, maar dan vanuit een nieuw en ander perspectief.

Op vrijdagavond 30 augustus is de opening van het festival. Op zaterdag 31 augustus en zondag 1 september wordt vier keer de voorstelling **Naar de hemel wijzen** gespeeld (op beide dagen om 15.00 en 20.00 uur), met daarnaast een doorlopend programma. *Naar de hemel wijzen* gaat over de val van de engel Lucifer. Carl Beukman scheidt een beeldende muzikale wereld waarin acteur David Geysen vertelt en speelt. U wordt uitgenodigd in het paradijs en de hel en de rest zien we wel...

Kaarten voor deze voorstellingen zijn te koop via de website degrade.nl.

Bijen en strandbeesten

Tijdens DNALYSATNAF 2.0 is ook beeldend geluidstheater te zien en te horen, oftewel improvisaties door een geluidskunstenaar, componist en danser die op zoek gaan naar de beweging van beeld en geluid. Hierbij wordt alvast een voorschot genomen op een komende voorstelling van Dégradé, **PROJECT DANTE#1**, die zal gaan over de Hel van Dante. Daarnaast

worden er interviews gehouden met personen die de makers van Dégradé inspireren bij hun werk, en zijn er exposities van beeldende kunst te zien.

Rond de loods is tijdens het genoemde weekend ook van alles te doen. Er is onder meer een terras en voor de kinderen een minigolfbaan. Verder geeft imker Youri Bong tekst en uitleg over zijn werk met de bijen die leven en werken in een aantal bijenkorven naast Bureau Dégradé en kunstenaar Theo Janssen geeft een kijkje in zijn atelier waar hij werkt aan zijn volgende generatie strandbeesten. Zie voor meer informatie de website www.degrade.nl

Laatste weekend van juli: Jubileumfestival De Staat

Strandpaviljoen De Staat, gelegen aan zee achter de keerlus van lijn 12, draait dit jaar z'n tiende seizoen. Dat jubileum wordt (en is) op diverse manieren gevierd, met als hoogtepunt het komende 'Staatsfestival' in het weekend van 27 en 28 juli. Eigenaar Jeroen Kuiper, general manager Kevin Dean en sommelier Jimmy Sprokkereef hebben voor deze zomerse feestdagen van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat een gevarieerd programma voor jong en oud samengesteld, met onder meer verschillende 'food stands', wijn-, bier- en whiskyproeverijen, live muziek en speciale activiteiten voor kinderen.

De naam De Staat is volgens Jeroen Kuiper destijds bij de oprichting met een knipoog gekozen omdat deze verblijfplaats op het strand een 'staat in de staat' wil zijn, een aparte wereld met een eigen karakter waarin je even los bent van het gewone dagelijkse bestaan en waar iedere bezoeker het grondrecht heeft om relaxed te genieten en aldus in een 'staat van welbevinden' te geraken.

Kwettertjes

Plaatsingsvoorwaarden

Kwettertjes zijn kleine gratis advertenties over vraag en aanbod, afkomstig van leden van de wijkvereniging. Bedrijfsreclame is niet toegestaan, tenzij het gaat om cursussen en lessen. Aanbevelingen voor huishoudelijke hulp mogen wel, maar alleen met vermelding van eigen telefoonnummer of mailadres van de referent. Een advertentie mag maximaal 2x per jaar worden aangeboden. Aanlevering voor de 18e van elke maand bij mevr. M. Boutkan, Pauwenlaan 99, tel. 3684333. E-mail: mhboutkan@planet.nl

AANGEBODEN -- Wie heeft belangstelling voor 2 originele oprithekjes, gebruikt in de Wildhoevlaan? De maten zijn: 2 keer 113 cm breed en 90 cm hoog. Neem contact op met Anne: 06-52814274 of annepientje@hotmail.com

AANGEBODEN - Hondenbench (€ 15) Afmeting 91 x 60 x 71 cm. Geschikt voor middelgrote honden, zoals een labrador. Sterk model. Tel. 06-82079404 of gwb40@kpnplanet.nl

GEZOCHT - We zijn op zoek naar een goede en betrouwbare huishoudelijke hulp. Mocht je iemand kennen, laat het alsjeblieft weten. Philip & Monika, 06-10042254.

GEVRAAGD – Is er iemand in de wijk die mij een beetje wegwijs kan maken in het sturen van e-mails? Mevrouw Rondelap-Kemmers, Mezenlaan, tel. 070-3606293

YOGA - Op donderdagochtend 9.30 tot 11.00 en 11.15 tot 12.45. Waar: Rietzangerlaan 2a. Informatie en aanmelding: 06-26048742, 070-3450594, creyoga@outlook.com
Zie ook www.creyoga.com

TE KOOP - Auping Auronde bed, 2 m lang, 1.40 breed en 48 cm hoog. Handverstelbare spiraalbodem. Inclusief 2 bedtafeltjes en een Auping Adagio matras (blauw). Weinig gebruikt (was logeerbed). Vraagprijs € 600.
Tel: 070 - 3644329.

TE KOOP - Electriche Wolfgarten grasmaaier in goed werkende conditie, mooi voor een wat groter gazon, inclusief opvangbak (erg handig). Prijs: 10 euro. Yvonne Lippe, Nieboerweg, tel. 06-55987416.

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.

Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Henrieke Schoenmakers.

Tel. 0900-8844.

e-mail: henrieke.schoenmakers@politie.nl

Werkdagen: ma, woe en do.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met het buurtveiligheidsplatform 112Vogelwijk.
e-mail: 112vogelwijk@gmail.com

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren:
(070) 359 15 11

Doktersnachtsdienst

tel. (070) 346 96 69

Informatie dienstdoende apotheken

tel. (070) 345 10 00

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 14070.

Directeur: Annette de Graaf, email:

annette.degraaf@denhaag.nl

Openingstijden: Alleen op afspraak (via www.denhaag.nl onder 'Contact') op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 8.30 tot 16.30 uur en op woensdag van 12.00 tot 20.00 uur.

Voor paspoorten en rijbewijzen moet u naar stadsdeelkantoor Centrum of Escamp.

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachtentelefoon gemeente

Tel. 14070

Informatie over het duingebied

Eric Wisse

tel. 06 - 30 19 88 94

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulpcentrale Vogelwijk

Tel. (070) 262 99 99 of (070) 205 24 80.

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen: bel ouderenconsulent Lizeth Kastelein: (070) 20 52 480.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (25 euro per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel en oppasservice

Via ouderenconsulent Lizeth Kastelein (070 - 20 52 480) kunnen wijkbewoners ook worden aangesloten bij een 'telefooncirkel'. Dan worden zij dagelijks op vaste tijdstippen gebeld om te weten te komen of alles in orde is. Ook kan Lizeth op verzoek de oppasservice voor volwassenen inschakelen. Wie enkele uren de deur uit moet, maar de zorg heeft voor een volwassen huisgenoot die niet alleen kan worden gelaten, kan een beroep op deze service doen.

THUISZORG

Florence Gezondheid en Zorg

In woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor alle informatie op het gebied van zorgverlening.
Tel. (070) 754 55 66. e-mail: info@florence.nl

Haagse Wijk- en Woonzorg (HWW)

O.a. voor thuiszorg, personenalarmering, etc.
Wijkverpleegkundige HWW: 06-82010709
e-mail: instroom@hwwzorg.nl
Tel: (070) 379 33 00 - www.hwwzorg.nl

Evita Zorg Den Haag

(ook voor personenalarmering en spreekuren voor mantelzorgers)
e-mail: info@evitazorg.nl
Tel: (070) 31416000 - www.evitazorg.nl

B.a.B Zorg

Begeleiding, advies en bemiddeling in de thuiszorg. Thomsonlaan 129.
24/7 bereikbaar. Tel: 070-239 01 05,
e-mail: info@babzorg.nl - www.babzorg.nl

Website

www.vogelwijkdenhaag.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur**Voorzitter**

Redmar Wolf, Patrijslaan 4
e-mail: voorzitter@vogelwijkdenhaag.nl

Secretaris

Hans van Nieuwkerk, Laan van Poot 176
e-mail: bestuur@vogelwijkdenhaag.nl

Penningmeester

Dick Nell, Sniplaan 8
e-mail: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Overige bestuursleden

- Marcella Putter
Sperwerlaan 7, tel. 06 18304453,
e-mail: me_schutte@hotmail.com
- Portefeuille Openbare Ruimte vacant

**Contactpersoon voor reservering van
wijkactiviteiten in de Heldringschool**

Dick Nell, penningmeester wijkvereniging
Sniplaan 8
email: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Ledenadministratie

(voor aanmeldingen, opzeggingen en adreswijzigingen)

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,
tel. 06 - 24778721,
e-mail: leden@vogelwijkdenhaag.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl.
het maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per
jaar. Voor de contributiebetaling wordt een
factuur toegezonden. Rek.nr. wijkvereniging:
IBAN: NL61 INGB 0001783722

Activiteiten & Clubs

Buurtveiligheid

Platform 112Vogelwijk
e-mail: 112vogelwijk@vogelwijkdenhaag.nl

Commissie Kinderactiviteiten

Alphons Jacobs, Kiplaan 8
e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Ouderenactiviteiten

Ine Essing, tel.: 346 06 04
e-mail: ouderen@vogelwijkdenhaag.nl

Verkeerscommissie

Stef Tours en Fred van der Burg
e-mail: verkeer@vogelwijkdenhaag.nl

Werkgroep AED Vogelwijk

aedvogelwijk@gmail.com
tel. 06-53414041

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1
Secretaris: Paul Schlotter, Kwartellaan 24
e-mail: info@vogelwijkenergie.nl

Kustcommissie

Irene van Geest, e-mail: irenevangeest@planet.nl

Cultuurcommissie

Willem van Tuijll
e-mail: cultuur@vogelwijkdenhaag.nl

Damesgymnastiek

Donderdag 20.15-21.15, Gymzaal Heldringschool
Ineke Spaanbroek, tel. 365 30 02, inekecas@xs4all.nl

Jeu de boules

Sportveld Laan van Poot, dinsdag 14.00-16.00 uur.
Info: Liesbeth Hijmans, Fuutlaan 7, tel. 06-83224388
e-mail: 2566sb7@hetnet.nl

Volleybalclub

Woensdag 20.15-22.00 uur in sportcomplex Westduin
Laan van Poot 355A.
Contact: Hans van Schuylenburch, tel. 06-29045258

Conditietraining voor mannen

di. avond 20.30-21.45, Segbroek College, Klaverstraat
Frank v.d. Maaten, tel. 06 51182353

Vogelwijk huiskamerbridgeclub

Elline v. Dijk, (070)3659257,
bridgevogelwijk@gmail.com

Seniorengym

Zaterdag 09.45-11.00 uur in de Heldringschool
Monique v.d. Knaap: tel.363 23 15